

Rechtbank te Almelo
Sector kanton, locatie Almelo
Zaaknummer:
Rolzitting:

heden, de zeventiende december tweeduizend twaalf;

heb ik, Theodorus Johannes Janssen, als toegewezen kandidaat-gerechtsdeurwaarder werkzaam ten kantore van Arno P. de Vries, gerechtsdeurwaarder met vestigingsplaats Arnhem, aldaar Lambertuslaan 10, aan de Krosenburgsingel &

TEN VERZOEKE VAN:

de heer Bernardus Theodorus Hofs en mevrouw Hilgonda Maria Stephanette Hofs-Akkermans, beiden wonende 7451 CL te Holten aan de Jeurlinksweg 2, procederend in persoon

[Handwritten signature]
gemeente
Rijssen-
Holten
bijv. ggk

GEDAGVAARD:

de naamloze vennootschap Nimbo Dos N.V. (met de handelsnaam Van Putten Van Apeldoorn), gevestigd en kantoorhoudende te Ede aan het adres Stationsweg 36, aldaar aan die vestigingsplaats mijn exploit doende en een afschrift van deze dagvaarding en van de na te melden producties, latende aan:

[Handwritten signature]
desloten
dh & bijv.
ggk.

de heer A. J. V. Tiekoff

aldaar werkzaam

[Handwritten signature]
NB
dh & bijv.
ggk.

OM:

op dinsdag, de vijftiende januari 2013 des ochtend ~~des middags~~ te 9.30 uur in persoon of vertegenwoordigd door een gemachtigde te verschijnen ter terechtzitting van de Rechtbank te Almelo, sector Kanton, locatie Almelo, alsdan zitting houdende in het gerechtsgebouw te Almelo aan het adres Egbert Gorterstraat 5

[Handwritten signature]
dh. ggk

MET AANZEGGING

dat indien gedaagde niet op bovengenoemde roldatum op de voorgeschreven wijze verschijnt, en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen, zal de Rechtbank te Almelo, sector Kanton, locatie Enschede tegen gedaagde verstek verlenen en de vordering toewijzen, tenzij deze haar onrechtmatig of ongegrond voorkomt. Het alsdan te wijzen vonnis zal worden aangemerkt als een vonnis op tegenspraak.

TENEINDE:

alsdan en aldaar te horen eis doen en concluderen, als volgt:

Grondslag

Vordering tot schadevergoeding uit hoofde van onrechtmatige daad ingevolge wetsartikel 6:162 BW. Na een opdracht tot executoriale verkoop van onze woning heeft notaris Benedek zich schuldig gemaakt aan het schenden van rechtsregels, meerdere onrechtmatige daden en grove onzorgvuldigheid, die wij in deze dagvaarding uitgebreid voor het voetlicht zullen brengen. Wij zullen in deze dagvaarding tevens het causale verband aantonen met de immateriële en financiële schade, die wij door de handelwijze van de notaris hebben opgelopen.

Dat de executoriale verkoop op het allerlaatste moment niet is doorgestaan heeft niets te maken met het tot inkeer komen van de notaris, maar met het om haar moverende redenen intrekken van de opdracht door V.N.I.

Inleiding

1. Op 14 maart 2002 is er een huurovereenkomst gesloten tussen V.N.I. Enschede B.V. enerzijds en Xenon Webstore B.V.(i.o.) dan wel Xenon Webstore V.o.f anderzijds betreffende het bedrijfspand van V.N.I. Enschede B.V. aan de Neptunusstraat 23-25 te Enschede. Op de huurovereenkomst stond echter Xenon Computers V.o.f. als huurster genoemd, dit op voorstel zijdens V.N.I. vanwege administratieve redenen, omdat er op het moment van het betrekken van het pand er van de nog op te richten B.V. Xenon Webstore nog geen KvK-nummer en ook geen B.T.W.-nummer ten behoeve van de B.T.W. belaste huur beschikbaar was en deze gegevens wel beschikbaar waren via de op 31 december 2000 opgeheven, maar nog niet bij de Kamer van Koophandel uitgeschreven V.o.f. Xenon Computers. De beide vennoten van deze V.o.f. waren B.Th.Hofs, toentertijd 66 jaar en zijn zoon R.T.B.Hofs, toentertijd 30 jaar.
2. In verband met de van meet af aan niet werkende airco-installatie en de enorme last die zij als gevolg van de ondragelijke hitte ondervond bij haar bedrijfsvoering en waardoor één van de bestuurders zelfs levensbedreigend nierfalen heeft opgelopen, heeft Xenon uiteindelijk op 23 mei 2003 de maandelijkse betalingen opgeschort, dit dus na ruim een jaar deze betalingen onverkort te hebben verricht. Op deze opschorting heeft V.N.I. nooit inhoudelijk gereageerd, maar slechts gesteld, dat Xenon Webstore achter liep met haar "huurbetalingen".
3. In plaats van de reden van opschorting, zijnde de ernstige problemen met de airco-installatie, aan te pakken is V.N.I. op het idee gekomen de voormalige vennoot van Xenon Computers V.o.f., zijnde B.Th.Hofs, vanwege zijn bezittingen aansprakelijk te stellen voor de achterstallige betalingen. De bestuurders van Xenon Webstore B.V.(i.o.) dan wel Xenon Webstore V.o.f., zijnde de heren R.T.B.Hofs en M.C. Mensink, waren jonge ondernemers en hadden tijdens de opbouwfase van hun bedrijf geen enkel bezit. Op 8 december 2003 is er door de advocaat van V.N.I., zijnde mr. B.J.N. de Wilde, een verzoekschrift ex artikel 725 Rv. tot het leggen van conservatoir beslag op ons woonhuis aan de Jeurlinksweg 2 te Holten ingediend bij de voorzieningenrechter te Almelo, welk verzoek door de voorzieningenrechter is toegewezen, dit onder voorwaarde, dat de procedure in de hoofdzaak binnen 14 dagen zou worden uitgebracht.

4. Tijdens de door V.N.I. op 23 december 2003 opgestarte bodemprocedure en het hoger beroep van het in de bodemprocedure gewezen vonnis d.d. 13 april 2010 heeft B.Th.Hofs met tal van stukken onderbouwd bewezen, dat hij nooit iets van doen heeft gehad met de huurovereenkomst tussen V.N.I. en Xenon, dit ondanks de vermelding van het (voormalige) bedrijf Xenon Computers V.o.f. op de huurovereenkomst. De kantonrechter heeft in de bodemprocedure echter toch geoordeeld, dat B.Th.Hofs van meet af aan de huurder is geweest en dit ook is gebleven, dit ondanks het feit, dat zij in een eerder (eind)vonnis d.d. 24 april 2007 ten aanzien van de andere vennoot R.T.B.Hofs had bepaald, dat deze vanaf 4 november 2002 niet meer de huurder van het pand van V.N.I. was geweest, hetgeen vanzelfsprekend van hetzelfde belang voor B.Th.Hofs was. Het eindvonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010 in de zaak V.N.I./B.Th.Hofs en ook haar daaraan voorafgaande tussenvonnissen bevatten bovendien nog meerdere ernstige juridische misslagen.

Opdracht tot veiling

5. Nadat V.N.I. op 6 december 2010 uit hoofde van het vonnis d.d. 13 april 2010 executoriaal beslag op onze woning heeft gelegd geeft zij in november 2011 aan één van de notarissen van Hekkelman Advocaten & Notarissen opdracht tot executoriale verkoop van onze woning. Om hem moverende redenen besluit de betreffende notaris, zijnde mr. W.E. van Delft, de opdracht niet uit te voeren.
6. Op 26 juni 2012 ontvangen wij van mr. Benedek een brief (**produktie 1**), waarin hij ons mededeelt, dat hij thans het beslagveilingdossier in handen heeft, waarbij hij verwijst naar een e-mail van 7 juni 2012 (**produktie 2**), die notaris Van Delft aan ons had verzonden. In die e-mail vermeldt notaris Van Delft, dat hij het complete dossier ter beschikking van notaris Benedek heeft gesteld.

Hoewel de brief van 26 juni 2012 als *persoonlijk en vertrouwelijk* wordt geduïd, in de "ik-vorm" is gesteld en door notaris Benedek is ondertekend, blijkt achteraf, dat deze brief helemaal niet door hem is opgesteld, maar door kandidaat-notaris mr. G.P.A.Stuyt, hetgeen deze laatste in een telefoongesprek met Hofs-Akkermans d.d. 24 juli 2012 en tijdens een latere bespreking d.d. 14 augustus 2012 ten kantore van Van Putten Van Apeldoorn aan Hofs-Akkermans en haar zoon heeft toegegeven. Deze handelwijze kan ingevolge wetsartikel 225 van het Wetboek van Strafrecht als Valsheid in Geschrifte worden aangemerkt.

Reactie op de brief van 26 juni 2012

7. De inhoud van deze brief wekt bovendien zeer veel bevreemding en is zelfs op vele punten ten gronde onjuist. In een aangetekende brief d.d. 17 juli 2012 (**produktie 3**) aan mr. Benedek zelf hebben wij gereageerd op de brief van 26 juni 2012.

De belangrijkste stellingen in onze brief:

- De notaris vermeldt ten onrechte, dat als de beslaglegger niet wenst mee te werken aan een regeling, hij dan niets voor ons kan betekenen en de openbare verkoop zal doorgaan. Wij geven daarbij aan, dat de ministerieplicht van een notaris geenszins absoluut is, waarvan mr. Benedek als notaris op de hoogte dient te zijn, en citeren vervolgens lid 2 van wetsartikel 21 WNA, als volgt:

De notaris is verplicht zijn dienst te weigeren wanneer naar zijn redelijke overtuiging de werkzaamheid die van hem verlangd wordt leidt tot strijd met het recht of de openbare orde, wanneer zijn medewerking wordt verlangd bij handelingen die kennelijk een ongeoorloofd doel of gevolg hebben of wanneer hij andere gegronde redenen voor weigering heeft.

- Onder het kopje **Samenvattend** heeft de notaris het over “bij gebreke blijven van directe betaling van de vordering van eiser”. Dit is een foutieve en onmogelijke stelling, daar het vonnis d.d. 13 april 2010 het bedrag van de vordering niet noemt en bij berekeningen aan de hand van de inhoud van het vonnis bovendien is gebleken, dat B.Th.Hofs een (forse) vordering heeft op V.N.I. in plaats van andersom. Wij verwijzen naar artikel 504a Rv. lid 2, als volgt:

Zolang de vordering niet is vereffend, kan niet tot executoriale verkoop worden overgegaan.

Rechtswetenschapper mr. A.I.M. van Mierlo schrijft hierover in zijn boek “Burgerlijke Rechtsvordering”, dit onder het hoofdstuk **Niet vereffende vordering**:

Een rechterlijke uitspraak of authentieke akte waarin de omvang van de geldvordering niet vaststaat, kan een titel voor executie zijn. Voor het leggen van een executoriaal beslag is niet vereist, dat er sprake is van verhaal van een vereffende vordering. Men denke aan een veroordeling tot vergoeding van schade op te maken bij staat of tot voldoening van bepaalde kosten, waarvan de omvang niet uit de uitspraak blijkt. Het bepaalde in artikel 504a brengt echter mee, dat de verdere executie stil ligt tot de vereffening.

Daarbij gaat het vanzelfsprekend om het onderstreepte zinsdeel.

- In onze brief d.d. 2 januari 2012 aan de heren Dijkstra en Van Delft had de notaris onze verwijzingen naar uitspraken van de Hoge Raad kunnen lezen, luidende:

Een uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis of arrest kan worden geschorst indien de tenuitvoerlegging ervan een noodtoestand veroorzaakt bij de geëxecuteerde dan wel er sprake is van misbruik van bevoegdheid.

Van een dergelijke noodtoestand of misbruik van bevoegdheid is sprake wanneer het te executeren vonnis klaarblijkelijk op een juridische of feitelijke misslag berust.

zie **HR 22 april 1983, NJ 1984, 145**
en **HR 22 december 2006, NJ 2007, 173**

- Tevens had de notaris kunnen lezen, dat er van misbruik van bevoegdheid met name sprake kan zijn, wanneer het te executeren vonnis klaarblijkelijk op een juridische of feitelijke misslag berust of wanneer ná het vonnis voorgevallen of aan het licht gekomen feiten meebrengen dat de executie van het vonnis klaarblijkelijk een noodtoestand voor degene te wiens laste het vonnis wordt ten uitvoer gelegd doet ontstaan.

- Via onze brieven en overige stukken aan de heren Dijkstra en Van Delft had de notaris van de juridische misslagen in het vonnis van 13 april 2010 op de hoogte kunnen zijn en uit de brief van 25 april 2012 (**produktie 4**) aan mr. Dijkstra had het de notaris zelfs aanstonds en zonder diepgaand onderzoek *) duidelijk moeten zijn, dit vanwege het gestelde op de bladzijden 7 t/m 9, dat er van een gedwongen verkoop geen sprake kon zijn. Wij verwijzen daarbij met name naar hetgeen in die brief is gesteld over het niet executabel zijn van het vonnis ngevolge wetsartikel 504a Rv., het foutief interpreteren van wetsartikel 6:159 BW door de kantonrechter, het door haar schenden van het beginsel van hoor en wederhoor en het in strijd met wetsartikel 88 Rv. lid 3. verzuimen een proces-verbaal van de comparitie van partijen op te maken.
- Na het vonnis heeft het volgende relevante feit plaatsgevonden. V.N.I. heeft in een incidenteel appel d.d. 19 juli 2011 in de hoger beroep procedure op meerdere essentiële punten de rechtsoverwegingen van de kantonrechter in haar vonnis d.d. 13 april 2010 aangevallen en als onjuist aangemerkt en tevens enkele wijzigingen van eis doorgevoerd, wat er van dit laatste ook zij in verband met het vergevorderde stadium van de procesvoering.

*) Uit een uitspraak van de Kamer van Toezicht over de Notarissen en Kandidaat-notarissen d.d. 29 mei 2009 blijkt, dat wanneer het een notaris aanstonds en zonder diepgaand onderzoek kenbaar kan zijn, dat het gelijk aan één zijde ligt hij of zij een standpunt in het geschil dient in te nemen.

8. Er is nooit een inhoudelijke reactie op onze brief van 17 juli 2012 gekomen. Mr. Benedek heeft op 19 juli 2012 (**produktie 5**) slechts gemeld, dat hij nog geen schrijven had ontvangen van advocaat mr. Van der Veen (die B.Th.Hofs in de nog lopende hoger beroep procedure bijstond). Tevens berichtte hij:

“Het feit dat u bereid zou zijn een executiegeschil te entameren vind ik terug in de stukken, waarbij in de toelichting op de klacht onder punt 17 door uw advocaat wordt aangegeven dat als er een notaris wordt gevonden u dan zult overgaan tot het entameren van een executie-kortgeding”.

Na lang zoeken waar deze bereidheidsverklaring dan door hem gevonden was, kwamen wij erachter, dat er in een tuchtrechtprocedure inzake mr. Naus, de advocaat van V.N.I., door ons iets was geschreven over het entameren van een executie-kortgeding, dit echter in een bepaalde context na het poneren van uitgebreide stellingen. Onderstaand het letterlijke citaat uit onze klachtenbrief d.d. 13 april 2012 aan de deken van de Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten:

“Het is geheel logisch, dat B.Th.Hofs gezien het bovenstaande niet de noodzaak inzag van het starten van een bewerkelijk en kostbaar executiegeschil dan wel een minnelijke regeling te overwegen. Wij vonden het vooreerst voldoende de notaris te confronteren met de door de rechterlijke macht en mr. Naus geschapen puinhopen.

Wanneer er toch tegen alle verwachting in een notaris te vinden zou zijn, die het niet zo nauw neemt met de integriteit, dan zal B.Th.Hofs zeker overgaan tot het entameren van een executiekortgeding”.

Het is werkelijk niet te begrijpen, dat dit geschrevene, na geheel uit zijn verband te zijn getrokken en er bovendien door mr. Benedek wordt gedaan alsof dit door onze advocaat is geponeerd, wordt gebruikt om ons toch vooral maar tot een executie-kortgeding te pushen, terwijl deze stelling ook nog eens in een compleet andere procedure thuishoort en door de notaris helemaal niet vermeld had mogen worden.

Aannemelijk is, dat mr. Naus de notaris in een telefoongesprek of e-mail deze tekst heeft doen toekomen en dat mr. Benedek zondermeer heeft aangenomen, dat hetgeen mr. Naus hem als advocaat van de opdrachtgever vertelt, op waarheid berust.

Exploten van 24 juli 2012

9. Tot onze verbijstering ontvangen wij op 24 juli 2012 toch twee exploten (**produktie 6 en produktie 7**) in de brievenbus, één ten name van B.Th.Hofs en één ten name van H.M.S.Hofs-Akkermans, waarin de openbare verkoop van onze woning wordt aangekondigd, zijnde op dinsdag 4 september 2012, en waarin staat aangegeven, dat er door ons inlichtingen bij notaris Benedek zijn te verkrijgen. Die verbijstering had te maken met het feit, dat notaris Benedek uit alle correspondentie en stukken, die hij van mr. Van Delft had ontvangen en waarvan hij naar zijn zeggen (dit in zijn brief van 26 juni 2012) kennis had genomen en uit onze brief van 17 juli 2012 onomstotelijk en zonder diepgaand onderzoek zeer eenvoudig had kunnen concluderen, dat er geen sprake van kon zijn, dat hij zonder misbruik van bevoegdheid kon doorgaan met de gedwongen verkoop van onze woning. Wij verwijzen dienaangaande naar lid 2 van wetsartikel 21 WNA. In een telefoongesprek d.d. 27 juni 2012 tussen hem en Hofs-Akkermans had mr. Benedek zelfs gesteld, dat hij alle ontvangen stukken uitgebreid had bestudeerd.

Uit de onder punt 8 genoemde brief van 19 juli 2012 blijkt bovendien zonneklaar, dat mr. Benedek op het schrijven van mr. Van der Veen wilde wachten, waarna er wellicht nog een gesprek dan wel gesprekken zouden kunnen volgen, hetgeen hij ook in het telefoongesprek van 27 juni 2012 meerdere malen aan Hofs-Akkermans had aangegeven, daarbij stellend dat de visie van mr. Van der Veen zeer belangrijk voor hem was. Afgezien van het feit, dat een gedwongen verkoop absoluut niet aan de orde kon zijn, zou het volgens ons wanneer dat wel zo zou zijn volstrekt onacceptabel zijn om daar nu midden in de vakantietijd en vlak voor de verkiezingen toe over te gaan, met name nu V.N.I. al bijna negen jaren had bedreigd en daartoe meerdere (malafide) pogingen had ondernomen om ons bezit te verkwanselen.

10. In een telefoongesprek d.d. 24 juli 2012 met kandidaat-notaris mr. Stuyt vernam Hofs-Akkermans, dat mr. Benedek vóór zijn vakantie, aanvangend op 23 juli 2012, gerechtsdeurwaarder Groenewegen had geïnstrueerd om de exploten te doen uitgaan en ook mr. Stuyt de opdracht had gegeven de advertenties te laten plaatsen. Hofs-Akkermans heeft mr. Stuyt in dat telefoongesprek met klem verzocht de advertentie op 4 augustus 2012 niet te plaatsen, dit met name vanwege de binnenkort te verwachten brief van mr. Van der Veen. Hij stelde echter, dat de advertentie hoe dan ook geplaatst zou worden.
11. In een e-mail van 28 juli 2012 aan mr. Benedek (**produktie 8**) heeft mr. Van der Veen uitdrukkelijk verklaard, dat hij het eens is met de door ons aan de notaris gecommuniceerde standpunten en geeft hij nogmaals aan, dat het vonnis van 13 april 2010 niet executabel is en dat hij dienaangaande zorgvuldigheidshalve informatie heeft ingewonnen bij enkele grote deurwaarders en beslag- en executieadvocaten. Ook meldt hij, dat een eventuele opbrengst van de woning geheel aan de hypotheekhouder te goede zal komen en dat V.N.I. daardoor niets zal ontvangen.

12. Het exploit inzake B.Th.Hofs voldoet overigens ook niet aan de eisen der wet, dit om de volgende redenen:

- a) In het exploit wordt vermeld, dat executant als notaris te wiens overstaan de openbare verkoop van de verbonden onroerende zaak zal plaatsvinden, wordt aangewezen één van de notarissen verbonden aan notariskantoor Van Putten Van Apeldoorn te Ede. Dit is niet in overeenstemming met het gestelde in wetsartikel 514 Rv. Uit lid 2 van dit artikel blijkt, dat er een bevoegd notaris met name genoemd dient te worden, anders zou er in dat artikel ook niet gesteld zijn, dat wanneer deze notaris vervangen wordt dit opnieuw per exploit aan de geëxecuteerde moet worden medegedeeld, hetgeen vanzelfsprekend onmogelijk is wanneer men bij aanwijzing spreekt over: één van de notarissen van een kantoor. In een telefoongesprek van 24 augustus 2012 met Hofs-Akkermans zal notaris Benedek daaromtrent zeggen, dat deskundigen (waaronder een deurwaarder) hem verteld hadden, dat het niet al te bezwaarlijk was als er aan dat wetsartikel niet was voldaan en dat er dienaangaande in de praktijk vaak geheel anders werd gehandeld! Wat er ook zij van die foutieve gedachtegang, Hofs c.s. zijn van mening, dat een geëxecuteerde, wiens bezittingen geveild worden, vanzelfsprekend het recht heeft om te weten welke notaris met deze handeling en de voorbereidingen daarvoor is belast.
- b) In dit exploit wordt een vordering van € 315.130,12 op B.Th.Hofs genoemd, terwijl er in het vonnis d.d. 13 april 2012 onder het dictum geen bedrag inzake de achterstallige huurpenningen wordt genoemd. Deze vordering, die als opeisbaar in het exploit genoemd wordt, is nergens op gebaseerd en volkomen uit de lucht gegrepen, van welk feit de notaris via de door hem van mr. Van Delft ontvangen brief van 2 januari 2012, welke hij naar zijn eigen zeggen had bestudeerd, geheel op de hoogte had kunnen zijn. Onderstaand het letterlijk citaat dienaangaande in die brief:

“(..)

*In r.o. 2.1 noemt de kantonrechter een bedrag van € 86.381,60 (dit is excl. B.T.W.) als huurbedrag per jaar, zoals dit in de huurovereenkomst (**bijlage 8**) ook is genoemd. In die huurovereenkomst had echter, met betrekking tot de per jaar te betalen huurpenningen slechts een bedrag van € 70.250,-- (eveneens excl. B.T.W.) mogen worden genoemd. Vele malen is door de beide heren Hofs in hun processtukken en ook door V.N.I. zelf verwezen naar het koopelement in het bedrag van € 86.381,60, dit vanwege de door Xenon gekochte technische installaties, die via de maandelijkse “huur”-betalingen moesten worden afgelost.*

*Zowel V.N.I. als Hofs c.s. hebben de betreffende orderbevestigingen meerdere malen overgelegd, V.N.I. reeds bij de dagvaarding d.d. 23 december 2003 (**bijlage 9**). Zie ook het aan het Hof en de kantonrechter overgelegde overzicht betreffende de “aanpassingen C” d.d. 4 februari 2002 (**bijlage 10**).*

*Een saillant detail dienaangaande is, dat de kantonrechter in r.o. 2.6 van haar eindvonnis na benoeming van een jaarlijks huurbedrag van € 86.381,60 vervolgens stelt, dat Xenon Computers geen betalingen verschuldigd is (en dat geldt vanzelfsprekend ook voor Hofs sr.) betreffende de orderbevestigingen van 3 december 2001 en 14 januari en 31 januari 2002 (**bijlagen 11, 12 en 13**) zonder zich te realiseren, dat nu juist in deze orderbevestigingen (zie boven) gespecificeerd is aangegeven, welke bedragen aan V.N.I. via het jaarlijks te betalen bedrag van € 86.381,60 (door V.N.I. consequent en foutief aangeduid als geldend voor de jaarhuur) moesten worden betaald ter afbetaling van deze aankopen bij V.N.I. !!*

(..)”

In verband met de onduidelijkheid van de vordering hadden partijen (Hofs-Akkermans, de gemachtigde van B.Th.Hofs en mr. Naus, de advocaat van V.N.I.) op 14 april 2010 afgesproken beiden aan de hand van de inhoud van het vonnis een berekening uit te brengen, dit om wellicht toch tot een beëindiging van het conflict te komen via een (eventuele) onderhandse schikking. V.N.I. (mr. Naus) heeft zich echter niet aan die afspraak gehouden. B.Th.Hofs heeft met behulp van een advocaat en het juridisch loket een uitgebreide en degelijk onderbouwde berekening gemaakt, waaruit onomstotelijk blijkt, dat hij een aanzienlijk bedrag van V.N.I. te vorderen heeft en niet andersom V.N.I. van hem, welke bijzondere situatie voortvloeit uit de afwijkende huurovereenkomst en de overige omstandigheden van het geval, waaraan in de brief van 2 januari 2012 (zie ook hierboven) uitgebreid aandacht is besteed. De bovengenoemde berekening (**produktie 9**) was als bijlage 23 bijgesloten, alsmede als bijlage 24 de brief van 26 mei 2010 (**produktie 10**), die B.Th.Hofs tezamen met die berekening aan zowel V.N.I. als aan haar advocaat mr. Naus had toegezonden.

- c) Onder het kopje AANGEZEGD van het voor B.Th.Hofs bestemde exploit wordt vermeld, dat er bij proces-verbaal d.d. 11 december 2003 conservatoir beslag is gelegd op de woning van eisers. Dit conservatoir beslag had echter in het exploit helemaal niet genoemd mogen worden, omdat dit conservatoir beslag reeds op 13 februari 2004 is overgegaan in een executoriaal beslag op grond van een door V.N.I. op 30 januari 2004 verkregen executoriale titel van de voorzieningenrechter te Almelo, welke overgang althans in een exploit d.d. 13 februari 2004 aan B.Th.Hofs is gecommuniceerd door de betreffende gerechtsdeurwaarder Karin Wigger in opdracht van V.N.I. Vervolgens heeft er op 18 maart 2004 een overbetekening aan de beide hypotheekhouders plaatsgevonden, zijnde Rabobank en ING-bank, dit ingevolge wetsartikel 508 Rv.
- d) Ingevolge het op 13 april 2010 gewezen vonnis van de kantonrechter is er op 6 december 2010 een geheel zelfstandig executoriaal beslag gelegd, dit terecht zonder verwijzing naar het op 11 december 2003 gelegde conservatoir beslag. Het is dus onmogelijk, dat het bovengenoemde conservatoir beslag voor de tweede maal is overgegaan in een executoriaal beslag op grond van wetsartikel 704 Rv. Inzake de frauduleuze handelwijze van V.N.I. met betrekking tot de beslagleggingen had mr. Benedek een uitgebreid document ter beschikking, hetgeen als bijlage 32 was bijgesloten (**produktie 11**) bij de brief van 2 januari 2012 aan de heren Van Delft en Dijkstra.
- e) Werkelijk spraakmakend en absurd is, dat Hofs-Akkermans een gelijklopend exploit als haar echtgenoot heeft ontvangen en daarin wordt aangeduid als geëxecuteerde, die in verzuim zou zijn met de behoorlijke voldoening van een bedrag van € 315.130,12, excl. de verschuldigde rente tot op heden, dit ingevolge het vonnis van 13 april 2010. In de laatste zin van het exploit wordt zij aangeduid als gerekwireerde of te wel gedaagde. Echter het simpele feit is, dat zij geen partij was in de bodemprocedure.

Aangetekende brief d.d. 26 juli 2012

13. In deze brief (**productie 12**) hebben wij mr. Benedek o.a. medegedeeld, dat mr. Van der Veen het nuttig vond om de kwestie met een collega-advocaat, zijnde mr. J. Pieper, te bespreken en hem aangegeven, dat het hem vrij stond om met één van beide advocaten contact op te nemen, waarbij wij de volgende contactgegevens hebben gegeven: *Het telefoonnummer van mr. Pieper is: 088-7080900 en van Mr. Van der Veen: 053-4847417. Het zijn beiden z.g. éénpitters en moeilijk bereikbaar. U kunt dus het beste een e-mail sturen. De e-mail adressen zijn als volgt: van mr. M. van der Veen: info@advocatuurvoorwonderneming en van mr. J.G. Pieper: post@pieperadvocaat.nl*

Omdat wij inmiddels grote twijfels hadden aangaande de beweringen van mr. Benedek inzake de bestudering van onze stukken, waaronder ook de brieven en documenten, die mr. Van Delft hem ter beschikking had gesteld, hebben wij hem teneinde hem volledig van de situatie op de hoogte te brengen in onze brief van 26 juli 2012 o.a. het volgende geschreven, dit met overlegging van alle genoemde bijlagen als bewijsvoering (letterlijk citaat):

“(..)

Het vonnis d.d. 13 april 2010 is niet executabel

Dit is bevestigd door meerdere advocaten, het juridisch loket en Jurofoon, met name omdat er in het dictum geen bedrag wordt genoemd.

Het Boek Burgerlijke Rechtsvordering van mr. A.I.M. van Mierlo zegt daarover:

Een rechterlijke uitspraak of authentieke akte waarin de omvang van de geldvordering niet vaststaat kan een titel voor executie zijn. Voor het leggen van een executoriaal beslag is het niet nodig, dat er sprake is van verhaal van een vereffende vordering.

Men denke aan een veroordeling tot vergoeding van schade op te maken bij staat of tot voldoening van bepaalde kosten, waarvan de omvang niet uit de uitspraak blijkt. Het bepaalde in artikel 504a Rv. brengt echter mee, dat de verdere executie stil ligt tot de vereffening.

Artikel 504a lid 2 luidt:

Zolang de vordering niet is vereffend, kan niet tot executoriale verkoop worden overgegaan.

Het was voor V.N.I. (mr. Naus) overigens zeer eenvoudig geweest om op dit punt verduidelijking aan de rechtbank te vragen. De wet voorziet erin, dat dit binnen twee weken na het wijzen van een vonnis kan geschieden. V.N.I. heeft hier echter bewust van afgezien, omdat zij zelf ook zeer goed wist, dat het vonnis op vele punten foutief was, hetgeen haar gemachtigde in het telefoongesprek met de gemachtigde van B.Th.Hofs op 14 april 2010 heeft bevestigd. Zoals hierboven reeds aangegeven heeft V.N.I. dan ook op 19 juli 2011 op diverse hoofdpunten Incidenteel appel ingesteld betreffende het vonnis van 13 april 2010.

Misbruik van executie

Onomstotelijk staat vast, dat er sowieso geen rechtsgeldige executoriale verkoop van onze woning mogelijk is, dit vanwege meerdere zwaarwegende redenen. Tijdens de bespreking hebben wij u meer dan voldoende ammunitie mondeling aangereikt en tevens schriftelijk willen verschaffen om de opdracht aan V.N.I. te retourneren.

Bij deze alsnog de door u geweigerde informatie:

Primaire redenen waarom er bij een executoriale verkoop misbruik van executie wordt gemaakt ingevolge wetsartikel 13 BW 3:

Noodtoestand

Bij een gedwongen verkoop zal er een noodtoestand ontstaan voor ondergetekenden B.Th.Hofs en H.M.S.Hofs Akkermans en zal er tevens sprake zijn van misbruik van bevoegdheid.

Wij verwijzen dienaangaande naar uitspraken van de Hoge Raad:

Een uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis of arrest kan worden geschorst indien de tenuitvoerlegging ervan een noodtoestand veroorzaakt bij de geëxecuteerde dan wel er sprake is van misbruik van bevoegdheid.

Van een dergelijke noodtoestand of misbruik van bevoegdheid is sprake wanneer het te executeren vonnis klaarblijkelijk op een juridische of feitelijke misslag berust.

*zie HR 22 april 1983, NJ 1984, 145
en HR 22 december 2006, NJ 2007, 173*

Zie ook: LJN: AU 4338 Gerechtshof Leeuwarden, 0500343

Let wel: deze uitspraak is uiteraard van toepassing voor degenen, die met de uitvoering belast zijn, zoals gerechtsdeurwaarders en notarissen.

De belangrijkste juridische en feitelijk mislagen in de tussenvonnissen en het eindvonnis van de kantonrechter in de bodemprocedure:

In het tussenvonnis van 19 mei 2009: (bijlage 1)

a) *De kantonrechter maakt in r.o. 4.2 de kapitale juridische misslag door een foutieve interpretatie van wetartikel 6:159 BW te geven. Zij stelt namelijk, dat de akte, die in wetsartikel 6:159 BW is bedoeld een akte is, die tot onderwerp heeft om de rechten en verplichtingen uit de huurovereenkomst van Xenon Computers v.o.f. over te dragen aan Xenon Webstore B.V.. Dit wetsartikel duidt echter op een akte waarin de rechtsverhouding van een bedrijf wordt overgedragen aan een derde, in het onderhavige geval dus de rechtsverhouding van Xenon Computers V.o.f aan Xenon Webstore B.V., welke akten van bedrijfsoverdracht meerdere malen in de procedure zijn overgelegd.*

Door haar foutieve interpretatie van het bovengenoemde wetsartikel komt de kantonrechter tot de conclusie, dat een akte waarin de huurovereenkomst tussen Xenon Computers V.o.f en V.N.I. wordt overgedragen aan Xenon Webstore B.V. niet aanwezig is en dat daarom Xenon Computers V.o.f en haar vennoten gehouden zijn de verplichtingen voortvloeiend uit de huurovereenkomst te voldoen. Behalve dat zij de strekking van wetsartikel 6:159 BW niet begrijpt is genoemde schriftelijke toestemming (door haar aangeduid als een akte) volgens de Hoge Raad bovendien helemaal niet altijd benodigd, omdat er ook sprake kan zijn van een stilzwijgende toestemming, zoals in het onderhavige geval is geschied en die door zowel het Hof als de kantonrechter is erkend,

resp. in een arrest d.d. 10 juni 2008 als in een eindvonnis d.d. 24 april 2007, beide ten aanzien van R.T.B.Hofs.

*Betreffende die stilzwijgende toestemming verwijzen wij naar de volgende uitspraak van de Hoge Raad: **HR 23 april 1999, NJ 1999, 497**, welke jurisprudentie nota bene door de kantonrechter zelf is aangehaald in haar vonnis d.d. 24 april 2007 in de zaak V.N.I./Hofs jr. en die vanzelfsprekend ook geldt voor B.Th.Hofs.*

*De ingevolge wetsartikel 6:159 BW vereiste akten van bedrijfsoverdracht (**bijlage 2**) zijn bij de Conclusie van Dupliek d.d. 3 februari 2009 (**bijlage 3**) door B.Th.Hofs als produktie 22 aan de kantonrechter en V.N.I. overgelegd, hetgeen zijn zoon reeds eerder had gedaan ter comparitie van partijen d.d. 10 november 2008 in de hoger beroep procedure en welke akten door het Hof als zijnde de juiste akten zijn erkend.*

- b) *In r.o. 4.3.1 geeft de kantonrechter aan, dat de bewindvoerder van Hofs sr. bij brief van 16 juni 2005 de huurovereenkomst heeft opgezegd tegen de datum waarop de WSNP is uitgesproken (1 maart 2005) dan wel de rechtens eerst mogelijke datum.*

*Even de hypothetische stelling aangenomen, dat Hofs sr. ooit de huurder van het pand van V.N.I. zou zijn geweest (hetgeen zoals onomstotelijk bewezen niet aan de orde is) heeft de kantonrechter los daarvan in deze rechtsoverweging een juridische misslag begaan: onder feit 2.6 van dit tussenvonnis heeft zij namelijk reeds als vaststaand feit aangegeven, dat de curator in het faillissement van Xenon Webstore B.V. de huurovereenkomst heeft opgezegd per 10 maart 2004. Dit is overigens reeds door het Hof in een arrest d.d. 6 juli 2006 (**bijlage 4**) betreffende het hoger beroep inzake een ontruimingskortgeding bevestigd, zie daartoe onder e. onder het kopje **4. De vaststaande feiten**.*

*In het tussenvonnis van 17 november 2009 (**bijlage 5**)*

- a) *In dit tussenvonnis heeft de kantonrechter onder r.o. 2.1 gezien de juridische misslagen in haar tussenvonnis d.d. 19 mei 2009 dus geheel ten onrechte het in dit tussenvonnis overwogene gehandhaafd. Daarbij is van groot belang, dat B.Th.Hofs in zijn akte van 18 augustus 2009 (**bijlage 6**) onder punt 27 vanwege de kapitale juridische misslag van de kantonrechter met betrekking tot de interpretatie van wetsartikel 6:159 BW in haar tussenvonnis van 19 mei 2009 stap voor stap dit wetsartikel heeft uitgelegd, zodat het voor de kantonrechter vrijwel onmogelijk was haar fout thans niet in te zien. Dit mocht echter niet baten.*
- b) *De vaststelling van de kantonrechter in r.o. 2.3. namelijk dat de huurovereenkomst op 16 september 2005 is geëindigd en dat tot deze datum huurpenningen zijn verschuldigd, vindt sowieso geen steun in het recht en is eveneens een ernstige juridische misslag: Na ontruiming van een pand (hetgeen is geschied op 25 februari 2004) kan van rechtswege niet meer gesproken worden over betaling van huurpenningen, ook niet wanneer met de ontruimingsdatum de huurovereenkomst niet rechtsgeldig zou zijn beëindigd (hetgeen in het onderhavige geval overigens wel het geval was). De essentie van een huurovereenkomst en de daaraan gekoppelde verplichting van het betalen van huurpenningen is namelijk, dat de verhuurder verplicht is de zaak ter beschikking van de huurder te stellen en te laten voor zover dat voor het overeengekomen gebruik noodzakelijk is, dit overeenkomstig wetsartikel 7.203 BW, waarvan na een ontruiming vanzelfsprekend geen sprake meer is (zie ook punt 27 CvD d.d. 3 februari 2009).*

In het eindvonnis d.d. 13 april 2010 (bijlage 7)

- a) Gezien de hierboven genoemde juridische misslagen betreffende de beëindigingsdatum van de huurovereenkomst is de stelling van de kantonrechter in r.o. 2.1, dat er bij de verdere beoordeling uitgegaan dient te worden van het in haar tussenvonnis van 17 november 2009 overwogene vanzelfsprekend eveneens onjuist.
- b) Haar stelling in dezelfde rechtsoverweging, dat zij omdat zij bij tussenvonnis ter zake een eindbeslissing heeft genomen en daarop in deze procedure niet meer kan terugkomen klopt niet, omdat de Hoge Raad dienaangaande anderszins heeft bepaald. Er bestaat daaromtrent o.a. de volgende jurisprudentie:

HR 5 januari 1996, NJ 1996, 597
HR 14 december 2001, NJ 2002, 57
HR 15 september 2006, RvdW 2006, 855

Uit de betreffende rechtsoverweging is overigens tussen de regels door te lezen, dat zij haar beslissing eigenlijk niet juist vindt.

- c) In r.o. 2.1 noemt de kantonrechter een bedrag van € 86.381,60 (dit is excl. B.T.W.) als huurbedrag per jaar, zoals dit in de huurovereenkomst (**bijlage 8**) ook is genoemd. In die huurovereenkomst had echter, met betrekking tot de per jaar te betalen huurpenningen slechts een bedrag van € 70.250,-- (eveneens excl. B.T.W.) mogen worden genoemd. Vele malen is door de beide heren Hofs in hun processtukken en ook door V.N.I. zelf verwezen naar het koopelement in het bedrag van € 86.381,60, dit vanwege de door Xenon gekochte technische installaties, die via de maandelijkse "huur"-betalingen moesten worden afgelost.
- Zowel V.N.I. als Hofs c.s. hebben de betreffende orderbevestigingen meerdere malen overgelegd, V.N.I. reeds bij de dagvaarding d.d. 23 december 2003 (**bijlage 9**). Zie ook het aan het Hof en de kantonrechter overgelegde overzicht betreffende de "aanpassingen C" d.d. 4 februari 2002 (**bijlage 10**).

*Een saillant detail dienaangaande is, dat de kantonrechter in r.o. 2.6 van haar eindvonnis na benoeming van een jaarlijks huurbedrag van € 86.381,60 vervolgens stelt, dat Xenon Computers geen betalingen verschuldigd is (en dat geldt vanzelfsprekend ook voor Hofs sr.) betreffende de orderbevestigingen van 3 december 2001 en 14 januari en 31 januari 2002 (**bijlagen 11, 12 en 13**) zonder zich te realiseren, dat nu juist in deze orderbevestigingen (zie boven) gespecificeerd is aangegeven, welke bedragen aan V.N.I. via het jaarlijks te betalen bedrag van € 86.381,60 (door V.N.I. consequent en foutief aangeduid als geldend voor de jaarhuur) moesten worden betaald ter afbetaling van deze aankopen bij V.N.I. !!*

- d) In de rechtsoverwegingen 2.2 en 2.3 heeft de kantonrechter wederom een kapitale juridische misslag gemaakt betreffende haar interpretatie van artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst (**bijlage 14**), welk artikel zij overigens wel juist heeft geciteerd (zie voor uitleg de ter comparitie van partijen door B.Th.Hofs overgelegde produktie 39) (**bijlage 15**).

Als gevolg van haar juridische misslag heeft de kantonrechter in haar eindvonnis geoordeeld, dat de vordering van V.N.I. ter zake van het boetebeding in beginsel voor toewijzing gereed ligt. Deze vordering betrof een bedrag van € 604.321,86 (**bijlage 16**), terwijl deze vordering (zo er al een vordering qua huurpenningen op B.Th.Hofs zou zijn) max. ca. € 140,--per maand had kunnen bedragen, dit gedurende 26,5 maanden (= € 3.710,--). Dat de kantonrechter de boete tot een bedrag van € 15.000,-- heeft gematigd doet niet af aan haar juridische misslag in deze. Het bedrag van € 15.000,-- is ondanks haar matiging van meer dan 98% (!) nog steeds vele malen te hoog.

- e) De kantonrechter heeft in r.o. 2.9 ten onrechte de buitengerechtelijke incassokosten als bedoeld in artikel 6:96 BW lid 2 BW toegewezen. V.N.I. heeft nagelaten te stellen en te specificeren dat deze kosten zijn gemaakt ter zake van andere verrichtingen dan die waarvoor de in artikel 237 Rv. bedoelde kosten een vergoeding plegen in te sluiten. Evenmin heeft V.N.I. een specificatie overgelegd, die bestaat uit een omschrijving van de verrichtingen, het daarmee gemoeide aantal uren en het gehanteerde uurtarief.

Schending van de goede procesorde door de kantonrechter

1) De kantonrechter is tijdens de comparitie van partijen (deels) reeds uitgegaan van het tussenarrest van het Hof d.d. 8 december 2009 (**bijlage 17**) in de zaak V.N.I./Hofs jr., hetwelk V.N.I. als productie 27 ter comparitie van partijen had overgelegd. Tevens heeft zij goedgekeurd, dat V.N.I. de als productie 26 (**bijlage 18**) ter comparitie overgelegde primaire berekening betreffende de vordering op Hofs sr. reeds had afgestemd op dit tussenarrest. Zodoende heeft de kantonrechter echter gehandeld in strijd met de regels van een goede procesorde.

In het tussenvonnis van 17 november 2009 was door haar in r.o. 2.13 namelijk gesteld, dat indien voorhanden het te verwachten arrest van het Hof Arnhem inzake V.N.I./Hofs jr. voordien door V.N.I. in het geding gebracht zou kunnen worden en dat desgewenst dan besproken kan worden of en zo ja in hoeverre de uitkomst daarvan (deels) mede op de onderhavige zaak van invloed is.

De kantonrechter heeft echter tijdens de comparitie geen enkel overleg daaromtrent met partijen gepleegd, dit ondanks het feit, dat Hofs-Akkermans haar verschillende malen op haar verzuim attent heeft gemaakt.

2) Dit arrest had overigens nooit door V.N.I. overgelegd kunnen worden en heeft alleen kunnen gebeuren, omdat de kantonrechter de wettelijke regels heeft overtreden, waardoor er ten onrechte op 15 september 2009 geen vonnis is gewezen en zodoende in het (evenmin rechtsgeldig gewezen) vonnis van 17 november 2009 V.N.I. ten onrechte alsnog de mogelijkheid heeft gekregen dit arrest te overleggen. (zie uitleg en bewijsvoering hierboven).

3) De kantonrechter stond ter comparitie van partijen niet toe, dat Hofs-Akkermans haar meegebrachte pleitaantekeningen (**bijlage 19**) voorlas, waarvan Hofs-Akkermans uitdrukkelijk had gevraagd deze voor te mogen lezen en deze vervolgens aan het proces-verbaal van de zitting te hechten. De kantonrechter wilde deze pleitaantekeningen ook niet in ontvangst nemen. Haar weigeringen hadden te maken met het feit, dat mr. Naus na een vraag van de kantonrechter aangaf deze voorlezing niet goed te vinden en de mening was toegedaan, dat die pleitaantekeningen toch weer een herhaling van zetten waren !! Ingevolge een uitspraak van de Hoge Raad behoren deze pleitaantekeningen echter aan het proces-verbaal te worden gehecht teneinde deel uit te maken van het procesdossier. Zie daartoe: **HR 15 maart 1996, 765 en Kamerstukken II(MvA) 1999/2000, 26.855,nr. 16, p.39**

4) Aan het einde van de zitting heeft Hofs-Akkermans de kantonrechter nogmaals gezegd, dat het niet juist was, dat zij de inhoud van het arrest d.d. 8 december 2009 inzake V.N.I./Hofs jr. reeds ter comparitiezitting als uitgangspunt had genomen. Daarop antwoordde zij, dat B.Th.Hofs alsnog de gelegenheid zou krijgen op dit arrest te reageren. Het hoeft geen betoog, dat die volgorde een foutieve is.

5) Afgezien van deze toezegging en de vaststaande plicht van de kantonrechter hoor en wederhoor toe te passen had zij reeds in een brief van 12 oktober 2009 (**bijlage 20**) aan de president van de rechtbank mr. Van der Winkel bericht, dat Hofs sr. wanneer het zo zou zijn, dat het door V.N.I. te overleggen (eind)arrest van het Hof (dit is het arrest d.d. 8 december 2009 geworden) daadwerkelijk zou worden ingebracht, hij nog in de gelegenheid zou worden gesteld daarop een antwoordakte te nemen. Zie onder het kopje: porocedurele gang van zaken van deze brief van 12 oktober 2009.

6) Door het op 13 april 2010 “vervroegd” wijzen van vonnis heeft de kantonrechter Hofs sr. het recht ontnomen om nog een akte uit te brengen betreffende het door V.N.I. overgelegde arrest van het Hof d.d. 8 december 2009 inzake de zaak V.N.I./Hofs jr.. Evenmin is Hofs sr. nog in de gelegenheid gesteld te reageren op de berekeningen, die V.N.I. als productie 26 ter comparitie van partijen had overgelegd, die reeds waren afgestemd op het tussenarrest d.d. 8 december 2009 en die op vele punten ondeugdelijk waren. De kantonrechter heeft zodoende het in artikel 6 EVRM vastgelegde beginsel van hoor en wederhoor op ernstige wijze geschonden.

7) Zelfs in het vonnis is nergens te vinden, dat B.Th.Hofs, die in persoon procedeerde, niet ter comparitiezitting aanwezig was en dat zijn echtgenote H.M.S.Hofs-Akkermans optrad als zijn gemachtigde. Mr. Naus wordt daarentegen wel enkele keren als gemachtigde van V.N.I. genoemd.

8) Hofs-Akkermans werd tijdens de comparitiezitting compleet overvallen door een ongemotiveerd voorstel ter schikking van de kantonrechter en zij voelde zich daardoor ernstig onder druk gezet. Met name omdat de kantonrechter opmerkte, dat “Hofs sr. het hoger beroep voorspelbaar zou verliezen, gezien al hetgeen het Hof ten aanzien van zijn zoon reeds in de tussenarresten van 10 juni 2008 en 8 december 2009 had geoordeeld”, hetgeen een zeer laakbare en ontoelaatbare opmerking was.

Wetsovertreding door de kantonrechter

De kantonrechter heeft in strijd met de geldende rechtsregels en in strijd met wetsartikel 88 Rv. lid 3. verzuimd een proces-verbaal van de comparitie van partijen op te maken, deze door partijen na voorlezing en eventuele correctie te laten tekenen en aan hen toe te zenden, hetgeen een zeer ernstige wetschending betreft. Zelfs heeft zij het in het eindvonnis van 13 april 2010 als processtuk genoemde aantekeningengeschrift van de griffie niet aan partijen ter beschikking gesteld. De HR zegt over het proces-verbaal van een terechtzitting:

De feitelijke grondslag der middelen kan uitsluitend worden bewezen door het aangevallen arrest of vonnis en door het proces-verbaal ter terechtzitting”.

Zie HR 8 november 1926, NJ 1926, 1342, HR 17 januari 1950, NJ 1950, 345.

en

“Het proces-verbaal der terechtzitting en het n.a.v. het onderzoek ter terechtzitting gewezen vonnis of arrest zijn de kernbronnen van gevoerde verweren”

Zie HR 28 juni 1983, NJ 1984, 98; HR 24 februari 1987, NJ 1988, 540

en

“Alleen het proces-verbaal heeft bewijskracht ten aanzien van de in acht genomen vormen. Indien dit niet vermeldt dat op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorschriften zijn nagekomen, moet het ervoor worden gehouden dat dit niet is geschied. Het vonnis wordt nietig verklaard, d.i. vaste rechtspraak”

Let op! Het vonnis van 13 april 2010 zal dus door het gerechtshof te Arnhem nietig moeten worden verklaard. B.Th.Hofs heeft aan het bovengenoemde verzuim een grief gewijd.

De berekeningen aan de hand van het vonnis d.d. 13 april 2010

Let wel !! In het dictum van het vonnis is bepaald, dat B.Th.Hofs de achterstallige huurpenningen moet betalen (wat daar verder ook van zij) vanaf april 2003 tot 16 september 2005, dit vermeerderd met de wettelijke rente en dus niet, dat hij de volledige huurpenningen over die periode dient te betalen. De volgende betalingen hebben na 1 april 2003 plaatsgevonden:

- op 28 april 2003 is er een bedrag van € 5.000,-- door Xenon aan huur betaald en op 13 juni 2003 nogmaals een bedrag van € 4.923,--
- op 27 augustus 2003 heeft V.N.I. de huurgarantie geïnd ten bedrage van € 26.769,50
- ook dient er door V.N.I. nog een creditnota d.d. 16 juni 2003 te worden verrekend ten bedrage van € 1.943,33

Verder zijn de volgende feiten van belang:

- het bedrag, dat de kantonrechter als maandelijks en jaarlijks te betalen huur in r.o. 2.1 noemt, bevat een aanzienlijk bedrag aan koopcomponent vanwege de met V.N.I. afgesloten koopovereenkomsten d.d. 3 december 2001, 14 en 31 januari 2002 (zie bijlagen 11, 12 en 13), welke door de kantonrechter worden vermeld in r.o. 2.6 van haar eindvonnis en waarvan zij ook heeft gesteld, dat deze geen grondslag geven voor een vordering ter zake van V.N.I. op Xenon Computers en daarmee op Hofs sr. Zie ook het betoog onder 1). Deze koopovereenkomsten vertegenwoordigen een groot bedrag.
- het vonnis d.d. 13 april 2010 toont onder het kopje 1. procedure aan, dat de door B.Th.Hofs ter comparitie ingezonden produkties 32 t/m 41 als officiële processtukken zijn aangemerkt, hetgeen de kantonrechter overigens reeds ter zitting had bevestigd.

- omdat noch de kantonrechter noch V.N.I. en haar gemachtigde tijdens de comparitiezitting d.d. 1 april 2010 ook maar met één woord hebben gereageerd op de inhoud van de door B.Th.Hofs voorafgaande aan deze zitting overgelegde produkties 40 en 41 (**bijlagen 21 en 22**), dus deze ook niet betwist zijn door V.N.I., moet de inhoud daarvan volgens de geldende rechtsregels als vaststaand worden aangenomen, met name nu daarin geen zaken zijn vermeld, die in strijd zijn met enige wet of rechtsregel of anderszins onacceptabel zouden zijn.

Voor die situatie is wetsartikel 149 Rv. van groot belang, welk artikel luidt:

1.Tenzij uit de wet anders voortvloeit, mag de rechter slechts die feiten of rechten aan zijn beslissing ten grondslag leggen, die in het geding aan hem ter kennis zijn gekomen of zijn gesteld en die overeenkomstig de voorschriften van deze afdeling zijn komen vast te staan. Feiten of rechten die door de ene partij zijn gesteld en door de wederpartij niet of niet voldoende zijn betwist, moet de rechter als vaststaand beschouwen, behoudens zijn bevoegdheid bewijs te verlangen, zo vaak aanvaarding van de stellingen zou leiden tot een rechtsgevolg dat niet ter vrije bepaling van partijen staat.

2.Feiten of omstandigheden van algemene bekendheid, alsmede algemene ervaringsregels mogen door de rechter aan zijn beslissing ten grondslag worden gelegd, ongeacht of zij zijn gesteld, en behoeven geen bewijs.

Uit lid 1 blijkt reeds overtuigend, dat de inhoud van de door B.Th.Hofs ter comparitie overgelegde produkties 40 en 41 staat als een huis. Ook is het zo, dat wanneer de kantonrechter ambtshalve haar bedenkingen zou hebben gehad tegen de stellingen van B.Th.Hofs in de overgelegde produkties, zij dit gemotiveerd in haar vonnis had moeten vermelden.

Ten overvloede melden wij nog, dat wanneer mr. Naus dan wel de aanwezige heer Silderhuis (voor V.N.I.) het niet eens waren geweest met de inhoud van de ook door hen voorafgaande aan de comparitie ontvangen produkties, zij de kantonrechter ter zitting ook nog hadden kunnen verzoeken om een Akte Uitlating Produkties dan wel een Akte na Comparitie te mogen uitbrengen, hetgeen zij hebben nagelaten. Volgens mr. Naus hoefde er ook aan die stukken geen aandacht te worden besteed, "omdat de inhoud daarvan toch een herhaling van zetten betrof".

De conclusie:

*Deze kan alleen maar zijn, dat de bijgaande berekening (**bijlage 23**), die na overleg met mr. Naus op 26 mei 2010 met een begeleidende brief (**bijlage 24**) aan hem en aan V.N.I. is verzonden en waarop ook nooit commentaar is geleverd door mr. Naus noch door V.N.I., de enig juiste berekening betreft, waarvan vooralsnog moet worden uitgegaan totdat er in de lopende hoger beroep procedure een uitspraak is gekomen. Daarvan kan overigens ook nog weer in cassatie worden gegaan, hetgeen zeker zal gebeuren, wanneer het betreffende arrest wederom juridische misslagen zou bevatten. Uit onze berekening blijkt onomstotelijk, dat niet V.N.I. een bedrag van B.Th.Hofs heeft te vorderen, maar andersom B.Th.Hofs per 13 april 2010 een bedrag van **€ 35.970,63** van V.N.I.*

N.B.: Nog in de Memorie van Antwoord in de hoger beroepprocedure d.d. 19 juli 2011 geeft mr. Naus zelf onder punt 6 uitdrukkelijk aan, dat er in het maandelijks te betalen bedrag een bedrag was opgenomen ter afbetaling van de door de huurder gewenste aanpassingen aan het pand van V.N.I. Hij schrijft daar: “dat er door de verhuurder op verzoek van de huurder diverse aanpassingen in en aan het gehuurde zijn doorgevoerd, die gedeeltelijk via de betaling van een verhoogde huurprijs werden vergoed, alsmede gedeeltelijk via een éénmalige bijdrage”.

Dit extra bedrag moest gedurende een periode van 5 jaren betaald worden, waarna de gekochte installaties in zijn geheel het eigendom van Xenon zouden zijn. Als gevolg daarvan zou er bij een eventuele beëindiging van de huurovereenkomst vanzelfsprekend een vordering van Xenon op V.N.I. ontstaan, omdat deze installaties niet uit het pand te verwijderen zouden zijn. Bij niet betaling daarvan zou V.N.I. zich dan schuldig maken aan ongerechtvaardigde verrijking ex artikel 7:216 lid 3.

Des dat de één betaalt, de ander zal zijn bevrijd

Door de zeer vergaande frauduleuze handelwijze van V.N.I. en haar gemachtigden, de talloze juridische misslagen en het onvoorstelbare broddelwerk van de magistraten gedurende de jarenlange procedures kon het gebeuren, dat R.T.B.Hofs en B.Th.Hofs ten onrechte als huurders zijn aangemerkt en tenslotte ook nog eens ieder hoofdelijk (uitvoerbaar bij voorraad) zijn veroordeeld tot betaling aan V.N.I. van een enorm bedrag aan (achterstallige) huurpenningen, zonder de toevoeging in het arrest en vonnis van de bepaling: *des dat de één betaalt, de ander zal zijn gekweten*. Die bepaling, die reeds in de dagvaarding d.d. 23 december 2003 (zie bijlage 9) is gesteld, is ergens onderweg een stille dood gestorven, dit door de bizarre gang van zaken.

Als **bijlage 27** ontvangt u een opsomming van alle verwijzingen door rechters en (de gemachtigde van) V.N.I. in de processtukken, waaruit het belang en de noodzaak van een gelijklopende uitspraak betreffende beide heren Hofs blijkt, waarbij vanzelfsprekend de bepaling: *des dat de één betaalt, de ander zal zijn bevrijd* in zowel het eindarrest ten aanzien van R.T.B.Hofs als in het eindvonnis ten aanzien van B.Th.Hofs opgenomen had moeten worden.

N.B. Ook in de Memorie van Antwoord d.d. 19 juli 2011 betoogt mr. Naus, dat het volkomen terecht is dat de beide zaken elkaar beïnvloeden, omdat zij over exact hetzelfde geschil en dezelfde rechtsverhouding gaan.

Incidenteel appel

Dat ook V.N.I. (mr. Naus) ervan overtuigd is, dat het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010 onjuist is blijkt uit het feit, dat V.N.I. (mr. Naus) in een Incidenteel appel/tevens Memorie van Grieven d.d. 19 juli 2011 (**bijlage 28**) het Hof verzoekt om op essentiële punten ingrijpende andere uitspraken te doen dan de kantonrechter heeft gedaan.

- V.N.I. verzoekt het Hof thans de beëindigingsdatum van de huurovereenkomst op 14 maart 2007 te stellen in plaats van op 16 september 2005, zoals de kantonrechter heeft gedaan, welke data overigens om meerdere redenen, die wij onderstaand zullen opsommen, geen van beide ooit als beëindigingsdata van de huurovereenkomst kunnen worden aangemerkt;

- de huurovereenkomst is reeds rechtsgeldig beëindigd op 25 februari 2004 door de gang van zaken tussen partijen voorafgaande en na de ontruiming;
- zo deze beëindiging niet erkend zou worden heeft deze in elk geval rechtsgeldig plaatsgevonden primair door de opzegging door curator mr. Haafkes op 10 maart 2004 en subsidiar door de opzegging door de bewindvoerder van B.Th.Hofs per fax d.d. 16 juni 2005, welke beide opzeggingen zowel door het Hof als door de kantonrechter meerdere keren als vaststaand feit in de arresten en vonnissen zijn genoemd;
- een beëindiging van de huurovereenkomst op 14 maart 2007 is in het onderhavige geval zowel feitelijk als juridisch onmogelijk, omdat voor het onderhavige huurcontract met een looptijd van 5 jaar met telkens een verlenging van wederom 5 jaar een opzegtermijn van twaalf maanden geldt en opzeggingsformaliteiten ingevolge wetsartikel 7:293 lid 2 BW zijn vereist, welke opzegging en opzeggingsformaliteiten tussen partijen nooit hebben plaatsgevonden, ook niet konden dan wel hoefden plaats te vinden, omdat het huurcontract reeds op een veel eerder tijdstip was beëindigd, zoals in deze brief reeds gemeld.

V.N.I. zelf heeft in het huurcontract van 14 maart 2002 dienaangaande gesteld:

Onder punt 3.3: “Beëindiging van deze overeenkomst vindt plaats door opzegging tegen het einde van een huurperiode met inachtneming van een termijn van tenminste **12 (twaalf) maanden**” en onder punt 3.4: “Opzegging dient te geschieden bij deurwaardersexploot of per aangetekend schrijven”.

- In het Incidenteel appel verzoekt V.N.I. (mr. Naus) het gerechtshof tevens de boete te stellen op het bedrag van € 604.321,86, dit omdat de kantonrechter ten onrechte een matiging (tot € 15.000,--) dienaangaande heeft doorgevoerd en Hofs sr. daar bovendien helemaal niet om verzocht zou hebben, aldus V.N.I.(mr. Naus)
- V.N.I. verzoekt het Hof Hofs sr. te veroordelen tot betaling van rente over de te laat betaalde huurpenningen vanaf de dag der dagvaarding (23 december 2003) tot aan de dag der algehele voldoening, terwijl de kantonrechter heeft geoordeeld, dat deze rente betaald dient te worden: telkens vanaf de datum van opeisbaarheid tot de dag der algehele voldoening, hetgeen een aanzienlijk en wezenlijk verschil vertegenwoordigt.
- V.N.I. verzoekt tevens Hofs sr. te veroordelen tot het voldoen van de buitengerechtelijke incassokosten, terwijl deze reeds in het arrest d.d. 19 april 2011 ten aanzien van R.T.B.Hofs degelijk onderbouwd door het Hof zijn afgewezen.

Wederom verzuimt V.N.I. echter het Hof te verzoeken de bepaling op te nemen: des dat de één betaalt, de ander zal zijn bevrijd, zodat wanneer het wonder mocht geschieden, dat er op de één of andere manier toch een gelijklopende uitspraak zou komen (hetgeen reeds door de vorderingen onder Met Conclusie van V.N.I. in het incidenteel appel d.d. 19 juli 2011 eigenlijk volkomen uitgesloten is), de beide heren Hofs allebei afzonderlijk kunnen worden aangesproken op een enorm aan V.N.I. te betalen bedrag betreffende achterstallige huurpenningen, boetes en kosten.

Executiemaatregelen door V.N.I.(mr. Naus)

Het behoeft geen betoog, dat het gezien de eisen in het Incidenteel appel te bizar voor woorden is, dat V.N.I. (mr. Naus) toch op grond van het vonnis d.d. 13 april 2010 reeds verschillende malen executiemaatregelen heeft aangekondigd en er thans zo het zich laat aanzien in geslaagd is een notaris te vinden, die zonder verder onderzoek en zelfs aan de hand van een niet-executabel vonnis bereid is door te gaan met de gedwongen verkoop van onze woning. De vorige notaris en ook de notaristelefoon hebben al gewaarschuwd voor een notaris "uit het putje" dan wel een vergelijkbare aanduiding.

Saillant detail: Op 21 november 2011 (**bijlage 29**) heeft mr. Naus mr. Van der Veen schriftelijk aangezegd de Memorie van Antwoord in het Incidenteel appel uiterlijk op de roldatum van 27 december 2011 te nemen (B.Th.Hofs is dus peremptoir gesteld), dit met de mededeling, dat wanneer op die datum de Memorie van Antwoord wederom niet wordt genomen mr. Naus het gerechtshof zal verzoeken akte niet-dienen te verlenen.

Dit betekent, dat het gerechtshof vervolgens zal beslissen het eindarrest te wijzen inzake de zaak V.N.I./Hofs sr.

Het antwoord op de vraag waarom mr. Naus ten spoedigste een uitspraak van het gerechtshof wenst in de zaak V.N.I./B.Th.Hofs (met daarbij ook nog eens een enorme verhoging van de vordering tot meer dan anderhalf miljoen euro), terwijl hij de woning reeds op grond van het vonnis d.d. 13 april 2010 op korte termijn wenst te verkopen zal geen enkel zinnig mens kunnen geven. Daarbij is ook nog van belang, dat ons enige bezit onze woning is, waarbij bovendien bij een gedwongen verkoop geen euro voor V.N.I. zal resten, en wij verder van een klein pensioen moeten leven.

Overigens had mr. Naus reeds op 27 oktober 2011 (**bijlage 30**) B.Th.Hofs peremptoir gesteld voor 22 november 2011, maar dit is door de rolraadsheer verworpen, hetgeen ook met de laatste peremptoir stelling ongetwijfeld zal geschieden. Mr. Naus is in al zijn "deskundigheid" zelfs niet in staat het LPR van het gerechtshof op de juiste wijze toe te passen en doet in het wilde weg verzoeken en aanzeggingen.

De cassatiedagvaarding

In deze cassatiedagvaarding d.d. 9 juli 2011 (**bijlage 31**) kunt u lezen, dat vrijwel de gehele inhoud van alle (tussen) arresten van het Hof, waarvan de arresten d.d. 10 juni 2008 en 8 december 2009 ook door V.N.I. zijn overgelegd in de procedure V.N.I./B.Th.Hofs, door cassatieadvocaat mr. P.Garretsen wordt aangevallen. Met name blijkt uit deze dagvaarding, dat de beide heren Hofs nooit de huurders van het pand van V.N.I. zijn geweest, omdat zij hun aandeel in Xenon Computers V.o.f reeds op 31 december 2000 met al haar rechten en plichten hebben ingebracht in Xenon Webstore B.V. en dat alleen vanwege administratieve redenen de naam Xenon Computers V.o.f op de huurovereenkomst is ingevuld, dit nota bene op initiatief van V.N.I. en haar makelaar. Ook blijkt uit deze dagvaarding, dat het Hof (en dus ook de kantonrechter) de rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst op 25 februari 2004 dan wel de opzegging door de curator per 10 maart 2004 in hun eindarrest en eindvonnis hebben genegeerd.

Een saillant detail daarbij is, dat nota bene V.N.I. zelf meerdere malen die opzegging door de curator per 10 maart 2004 in haar processtukken heeft genoemd en erkend, dit zelfs reeds in de dagvaarding in eerste aanleg.

Zeer belangrijk:

Wij wijzen u er nogmaals nadrukkelijk op, dat de kantonrechter tijdens de comparitie van partijen geheel en al reeds is afgegaan op de inhoud van het bovengenoemde arrest d.d. 8 december, dat dus meerdere juridische misslagen bevat (zoals uit de cassatiedagvaarding onomstotelijk blijkt), dit arrest is geweest in een andere zaak betreffende een andere natuurlijke persoon, zijnde R.T.B.Hofs, dit arrest ten onrechte door V.N.I. in de procedure V.N.I./Hofs sr. is overgelegd, dat de daarop afgestemde berekening om meerdere redenen onjuist is en dat B.Th.Hofs het recht is ontnomen om nog op dit arrest en deze berekening te reageren.

Hoger beroep procedure

Tenslotte delen wij u mede, dat er op 3 november 2010 een Memorie van Grieven met 52 grieven door B.Th.Hofs bij het gerechtshof te Arnhem is uitgebracht tegen de tussenvonnissen van de kantonrechter d.d. 19 mei 2009, 17 november 2009 en 13 april 2010, welke memorie wij u op uw verzoek per e-mail kunnen toesturen.

Subsidiaire reden waarom er bij een executoriale verkoop misbruik van executie wordt gemaakt ingevolge wetsartikel 13 BW 3.

*Als **bijlage 32** ontvangt u een document, geheten **De frauduleuze handelwijze van V.N.I./Poelmann van den Broek Adv. met betrekking tot de "beslagleggingen"**.*

Uit dit document blijkt onomstotelijk, dat het op 6 december 2011 gelegde executoriaal beslag evenmin rechtsgeldig is gelegd als de overige beslagen.

*Te uwer informatie ontvangt u hierbij een hypothecair bericht object van het Kadaster d.d. 17 december 2010 (**bijlage 33**). Alleen al uit dit uittreksel blijkt zonneklaar, dat er iets helemaal fout zit met de beslagleggingen. De op 23 december 2003 uitgebrachte bodemprocedure gold als procedure in de hoofdzaak betreffende het op 11 december 2003 gelegde conservatoir beslag, waarin het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010 als eindvonnis geldt.*

Door de fraude en het bedrog aan de zijde van V.N.I. (mr. Naus) is dit conservatoir beslag echter nooit overgegaan in een executoriaal beslag, hoewel ons dat op 13 februari 2004 wel is wijsgemaakt door zowel mr. Van Susante als V.N.I. en door hen ook daarnaar is gehandeld. Niemand kan ons nu nog vertellen, hetgeen dit conservatoir beslag thans nog inhoudt. De "deskundigen" beweren, dat er met grote mate van zekerheid nog wel een andere door V.N.I. aangespannen zaak zal lopen waarvan wij niets af zouden weten !!

(..)"

Verder hebben wij in deze brief nog een meer subsidiaire reden gegeven, waarom er bij een executoriale verkoop misbruik van executie zou worden gemaakt ingevolge wetsartikel 13 BW 3. Daarbij hebben wij aan de hand van documenten en berekeningen aangetoond, dat er bij een gedwongen verkoop geen sprake van kan zijn, dat V.N.I. welk bedrag dan ook zal ontvangen.

Tenslotte hebben wij de notaris nog op de volgende wetsartikelen van de WNA gewezen, zijnde artikel 17 lid 1 en artikel 21 lid 2 en gesteld, dat met name dit laatste artikel in de litigieuze zaak van toepassing is.

Artikel 21

1. De notaris is verplicht de hem bij of krachtens de wet opgedragen of de door een partij verlangde werkzaamheden te verrichten, behoudens het bepaalde in het tweede lid.

2. De notaris is verplicht zijn dienst te weigeren wanneer naar zijn redelijke overtuiging de werkzaamheid die van hem verlangd wordt leidt tot strijd met het recht of de openbare orde, wanneer zijn medewerking wordt verlangd bij handelingen die kennelijk een ongeoorloofd doel of gevolg hebben of wanneer hij andere gegronde redenen voor weigering heeft.

en op de artikelen 4 en 22 van de Verordening Beroeps- en Gedragsregels KNB

Tenslotte hebben wij in onze brief geschreven, dat wanneer de notaris het op enigerlei wijze niet eens zou zijn met het door ons in de brief betreffende de kernzaken gestelde hij daaromtrent gelieve te reageren en ons daarbij duidelijk aan te geven hetgeen volgens hem in strijd met de waarheid is of anderszins niet klopt.

14. Ondanks al het bovenstaande wordt op 4 augustus 2012 de advertentie inzake de executoriale verkoop toch geplaatst, dit op o.a. de veilingssites www.veilingbiljet.nl en www.vvta.nl en in de Twentsche Courant Tubantia.

De weigering van V.N.I. tot een oplossing van het geschil te komen

15. Er zijn door ons vele pogingen ondernomen om met V.N.I. (en haar advocaat) in gesprek te komen, als volgt:
- a) In een aangetekende brief van 5 september 2011 hebben wij de heren Silderhuis op advies van notaris mr. Bisschop, één van de voorafgaande notarissen aan wie V.N.I. de opdracht tot executie had verstrekt, benaderd voor het maken van een afspraak om wellicht toch tot een oplossing van het conflict te komen. V.N.I. heeft echter geweigerd de brief in ontvangst te nemen en deze ongeopend aan ons laten retourneren. In de brief van 25 april 2012 aan kandidaat-notaris Dijkstra (zie produktie 4) hebben wij over deze weigering geschreven, dit met bijsluiting van de betreffende enveloppe (**produktie 13**). Tevens hebben wij geschreven, dat ook mr. Naus, een kopie van deze brief heeft ontvangen, maar nooit gereageerd heeft.
 - b) Op 22 februari 2012 heeft Hofs-Akkermans mr. Van Delft toegezegd contact op te nemen met mr. Naus. Vervolgens heeft zij mr. Naus op 23 februari 2012 telefonisch proberen te bereiken, waarbij zij te horen kreeg, dat hij op vakantie was. De daarop volgende week heeft Hofs-Akkermans hem op 27 februari trachten te bereiken, waarbij zij van zijn secretaresse, mevrouw C. van Dijk, vernam dat hij in een bespreking zat en niet aan de telefoon kon komen, maar dat hij terug zou bellen.
 - c) Omdat er niet werd teruggebeld heeft Hofs-Akkermans mr. Naus de bijgaande e-mail d.d. 1 maart 2012 gestuurd (**produktie 14**)
 - d) Op 12 april 2012 ontvangen wij een e-mail van mr. Van Delft, waarin hij schrijft, dat hij van mr. Naus heeft vernomen, dat deze onze verzoeken wel degelijk ontvangen heeft, maar dat hij zulks vanwege de beroepscode voor de advocatuur eerst met mr. Van der Veen moest kortsluiten en deze heeft gemaïld om tot een afspraak te komen.

- e) Die reactie van mr. Naus is echter een smoes, daar hij heel goed weet, dat Hofs-Akkermans tijdens het laatste deel van de bodemprocedure en ook tijdens de comparitie van partijen d.d. 1 april 2010 de gemachtigde van haar echtgenoot was en hij en V.N.I. vanzelfsprekend gewoon een afspraak met ons konden maken. Dit heeft Hofs-Akkermans mr. Naus dan ook in de bovengenoemde e-mail van 1 maart 2012 verteld.
- f) Omdat mr. Van Delft erop aan blijft dringen toch mr. Van der Veen naar de bespreking mee te nemen heeft mr. Van der Veen op ons verzoek vanaf ca. half mei 2012 meerdere malen getracht mr. Naus te bereiken, dit echter zonder enig resultaat, hetgeen wij mr. Van Delft op 7 juni 2012 per e-mail hebben medegedeeld.

N.B.: Van al deze pogingen is mr. Benedek via onze brief d.d. 25 april 2012 aan mr. Dijkstra (zie productie 4) op de hoogte gebracht.

De conclusie kan alleen maar zijn, dat noch V.N.I. noch mr. Naus vooralsnog erg happig waren op een bespreking, omdat zij wisten dat wij in een dergelijke bespreking vanzelfsprekend wederom zouden betogen, dat B.Th.Hofs niets verschuldigd was aan V.N.I. Het ons onder dreiging van de snel naderende gedwongen verkoop van onze woning onder druk zetten om grote bedragen aan betalingen aan V.N.I. toe te zeggen leek hen een betere strategie.

Daarbij heeft notaris Benedek hen naadloos gesteund door vanaf een gegeven moment slechts te betogen, dat hij diende uit te voeren, hetgeen mr. Naus hem opdroeg (zie ook onder punt 32, waarin is aangegeven hetgeen wij in onze e-mail d.d. 27 augustus 2012 aan mr. Naus daaromtrent gesteld hebben, dit ondanks het feit, dat hij zeer goed op de hoogte was van het feit, dat hij misbruik van bevoegdheid zou maken bij het door laten gaan van de veiling en er onomstotelijk een noodtoestand voor ons zou ontstaan. Ook was hij geheel op de hoogte van de gang van zaken met betrekking tot de (mislukte) pogingen om tot een afspraak met V.N.I. en haar advocaat te komen. Wij weten niet, waarom mr. Benedek de omslag heeft gemaakt van niet tot openbare verkoop willen overgaan naar zeer coöperatief zijn ten opzichte van mr. Naus. In meerdere telefoongesprekken met Hofs-Akkermans en nog in de bespreking van 14 augustus 2012 met haar en haar zoon heeft hij duidelijk gesteld eigenlijk niets te voelen voor het door laten gaan van de executoriale verkoop.

In een latere brief van 23 augustus 2012 (**productie 15**) schrijft mr. Benedek, *dat hij van de advocaat van de beslaglegger V.N.I. Enschede B.V. schriftelijk heeft vernomen dat zij de veiling van dinsdag 4 september a.s. wenst door te zetten en dat de advocaat in het schrijven zegt, dat de procedure alleen kan worden gestopt indien er op ons initiatief een overleg ontstaat dat uitmondt in een definitieve en allesomvattende oplossing.*

Verder schrijft de notaris, dat hem dat een open uitnodiging lijkt om in overleg te treden. Het is voor ons volslagen duidelijk, dat er in dat overleg alleen tot een oplossing kan worden gekomen, wanneer er door ons (forse) betalings- en andere toezeggingen aan V.N.I. worden gedaan, hetgeen later ook zal blijken. Daarop komen we verderop in deze dagvaarding nog uitgebreid terug. Ook notaris Benedek wist vanzelfsprekend heel goed, dat dat de bedoeling was van het door hem als "open uitnodiging" aangeduide gesprek en nam met zijn aanbeveling daartoe bewust het risico, dat wij geheel ten onrechte tot onomkeerbare afspraken over betalingen aan V.N.I. zouden overgaan, dit met het oog op de met rasse schreden naderende veiling.

De bespreking met mr. Benedek

16. Op 14 augustus 2012 vindt er ten kantore van Van Putten Van Apeldoorn Notarissen een gesprek plaats tussen notaris Benedek en kandidaat-notaris G.Stuyt enerzijds en Hofs-Akkermans en haar zoon Raymond anderzijds.
Het was een goed en coöperatief gesprek, waarin aan beide zijden plaats was voor uitleg en toelichtingen. Mr. Benedek benadrukte nogmaals, dat hij veel tijd had gestoken in het bestuderen van de door hem van notaris Van Delft en van ons ontvangen stukken.
Hofs-Akkermans en haar zoon gaven nogmaals aan, dat V.N.I. aan B.Th.Hofs geen exploit ingevolge wetsartikel 514 Rv. had uitgebracht en er zodoende ook niet rechtsgeldig kon zijn voldaan aan wetsartikel 515 Rv. e.v.
17. Naar aanleiding van een vraag van Hofs-Akkermans in een eerder telefoongesprek en ook tijdens de bespreking hoe mr. Benedek dacht na een (eventuele) veiling het aan V.N.I. uit te keren bedrag te gaan bepalen bleek, dat hij de foutieve mening was toegedaan, dat hij ingevolge wetsartikel 3:270 BW na verkoop van de woning naar de voorzieningenrechter kon stappen om het door V.N.I. als vordering opgegeven bedrag te laten checken in het geval er schuldeisers zouden zijn dan wel de geëxecuteerde zelf, die de verklaring van V.N.I. zouden betwisten, dan wel hijzelf als notaris ernstige reden zou hebben om te vermoeden, dat de aan hem verstrekte verklaring onjuist is.

Artikel 551 Rv.

Hofs-Akkermans heeft hem uitgelegd, dat wetsartikel 270 BW 3 alleen van toepassing is wanneer er sprake is van verkoop door een hypotheekhouder en dat in geval van verkoop door een beslaglegger, zoals in het onderhavige geval, uitsluitend en alleen wetsartikel 551 Rv. vigeert, waarbij de schuldeiser de executoriale titel dient te overleggen, zijnde een vonnis of een arrest. Lid 5 van wetsartikel 551 Rv. luidt als volgt: *In geval van executie door een hypotheekhouder is niet dit artikel, maar artikel 270 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing*

Wij wensen op te merken, dat het daarom ook van het allergrootste belang is, dat er in een vonnis of arrest onder de Beslissing alle te betalen bedragen duidelijk worden genoemd, waarna de vordering alleen maar dient te worden verhoogd met de wettelijke rente ingevolge wetsartikel 6:119 BW tot de datum van daadwerkelijke betaling, althans wanneer de gedaagde daartoe is veroordeeld. Wetsartikel 504a Rv. is niet voor niets in het leven geroepen.

Verder hebben Hofs-Akkermans en haar zoon de notaris erop gewezen, dat V.N.I. (althans haar advocaat) na het vonnis van 13 april 2010 heel gemakkelijk op grond van artikel 31 lid 1 Rv. om verbetering van het vonnis had kunnen vragen in die zin, dat de kantonrechter alsnog een bedrag zou noemen. Om haar moverende redenen heeft zij (haar advocaat) dit nagelaten.

18. In de bespreking heeft Hofs-Akkermans tevens aangegeven, dat er zeer binnenkort, te weten op 2 oktober 2012, een uitspraak werd verwacht in de door haar echtgenoot op 3 november 2010 geëntameerde hoger beroep procedure, 52 grieven bevattende.

Verder is er door haar gezegd, dat door hetgeen in het Incidenteel appel d.d. 19 juli 2011 door V.N.I. is gesteld het onmogelijk was, dat het Hof het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010 zou bekrachtigen en het bovendien voor het Hof onmogelijk zou zijn een adequate uitspraak te doen inzake het Incidenteel appel van V.N.I., dit vanwege de door haar daarin verzochte vaststellingen en veroordelingen, die vaag en onduidelijk waren en niet matchten met hetgeen in het Incidenteel appel onder de punten 81 t/m 88 (Grievens 1,2 en 3) was betoogd.

Zij heeft bij haar uitleg het Incidenteel appel van V.N.I. aan de beide heren getoond.

Saillant detail: Op 16 augustus 2012 hebben wij geconstateerd, dat de namen mr. P.T.A. Benedek en mr. G.P.A. Stuyt, die vanaf het plaatsen van de advertenties d.d. 4 augustus 2012, als behandelaars werden genoemd, op die datum waren verwijderd. Daarvoor in de plaats stond als behandelaar de *afdeling veilingen* genoemd, hetgeen veelzeggend is (**producties 16 en 17**).

Het voorleggen van de casus aan de KNB

19. In de bespreking van 14 augustus 2012 stelde mr. Benedek, dit ondanks het feit, dat hij er naar eigen zeggen niets voor voelde de veiling door te laten gaan, toch op een gegeven moment voor de casus voor advies aan de KNB voor te leggen.

Op de website van de KNB is te lezen, dat zij voortkomt uit de [Wet op het Notarisambt](#) (artikel 60 en verder) en dat deze publiekrechtelijke beroepsorganisatie de kwaliteit van het Nederlandse notariaat bewaakt en bevordert en dat zij de dagelijkse praktijk- en beroepsuitoefening van (kandidaat-)notarissen met een breed dienstenpakket ondersteunt.

De KNB heeft een aantal wettelijke taken:

- maken van verordeningen gericht op notarissen
- bevorderen van een goede beroepsuitoefening
- bevorderen van de vakbekwaamheid
- bewaken van de eer en het aanzien van het ambt

Het Notarieel Juridisch Bureau (NJB) valt onder de KNB. Het NJB bestaat uit (notarieel) juristen en fiscalisten die vooral het notariaat adviseren bij juridische of deontologische vraagstukken.

20. In verband met de complexiteit van de zaak en de gedegen inhoudelijke kennis daarvan van Hofs-Akkermans werd haar door de notaris verzocht een overzicht te maken van de meest belangrijke zaken, die zouden uitwijzen, dat er geen rechtmatige executoriale verkoop van onze woning kon plaatsvinden.

Dit overzicht (**productie 18**) (met 14 bijlagen) heeft mr. Benedek op 16 augustus j.l. per e-mail van ons ontvangen, waarop hij in een e-mail van dezelfde dag (**productie 19**) aan onze zoon R.T.B.Hofs heeft gemeld, dat hij het stuk met de bijlagen integraal had doorgestuurd aan de KNB. Notaris Benedek heeft in de bespreking toegezegd het advies van de KNB aan ons door te leiden.

Wij wijzen erop, dat noch door Hofs-Akkermans noch door haar zoon in de bespreking is aangegeven, dat zij het advies van de KNB van doorslaggevend belang zouden vinden inzake het wel of niet executeren van de woning, omdat naar onze (terechte) mening dienaangaande uitsluitend en alleen de door ons en onze advocaat (met bovendien raadpleging van deskundigen) bewezen feiten een cruciale rol speelden.

- 21.** Op 21 augustus 2012 (**produktie 20**) hebben wij wederom een aangetekende brief aan notaris Benedek gericht, in welke brief alle feiten en gebeurtenissen met betrekking tot de voorgenomen executoriale verkoop van onze woning in chronologische volgorde zijn weergegeven, zo ook de inhoud van de bespreking d.d. 14 augustus 2012, waarbij wij nogmaals concluderen, dat de notaris de door hem ontvangen opdracht dient te retourneren aan de opdrachtgever, zijnde V.N.I.Enschede B.V.

In deze brief hebben wij volledigheidshalve tevens een overzicht gegeven van de schendingen door notaris Benedek van meerdere wetsartikelen en verplichte formaliteiten, hetgeen hem overigens allemaal reeds bekend was door mededelingen in eerdere correspondentie en tijdens de bespreking op 14 augustus 2012.

- 21.** Op 23 augustus 2012 (zie productie 15) schrijft notaris Benedek aan ons, dat hij *heden van het juridisch bureau van de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie vernomen heeft, dat ook zij van mening zijn dat de vragen (die hij van ons gekregen heeft en ongewijzigd zijn doorgestuurd) geen aanleiding geven om de executieveiling op te houden.*

Wij merken in de eerste plaats op, dat het door ons opgestelde en door mr. Benedek integraal aan de KNB doorgestuurde document (zie productie 18) geen enkele vraag bevatte, maar keiharde feiten, deze met bijlagen onderbouwd ten bewijze, dat de executoriale verkoop geheel ten onrechte zou zijn. Op latere verzoeken van ons aan mr. Benedek om het advies te mogen ontvangen is nooit een reactie gekomen, terwijl hij deze toezegging uitdrukkelijk had gedaan. Aannemelijk is, dat een dergelijk advies er ook nooit gekomen is, omdat het volslagen onmogelijk geacht moet worden, dat het NJB gezien de inhoud van het aan het bureau toegestuurde document het advies zou hebben gegeven, dat de veiling gewoon kon doorgaan.

In een telefoon gesprek op 23 augustus 2012 tussen Hofs-Akkermans en mevrouw mr. H.P.M.van Lennep van de KNB is door deze laatste gezegd, dat zij niet wist of er überhaupt een advies was gegeven aan mr. Benedek en dat wanneer dit wel zo zou zijn zij daarover toch niets zou zeggen. Het besluit van het door laten gaan van de veiling was geheel en al de verantwoordelijkheid van mr. Benedek en wanneer de gang van zaken ons niet aanstond moesten we maar een executiegeding opstarten dan wel een klacht indienen tegen mr. Benedek, aldus mr. Van Lennep.

Sommatie

- 22.** In de bovengenoemde brief van 21 augustus 2012 hebben wij de notaris ook gesommeerd om met onmiddellijke ingang onze woning van de veilingssites te verwijderen en een rectificatie te laten plaatsen in de Twentsche Courant Tubantia inzake de daar geplaatste advertentie op 4 augustus 2012. Ook hebben wij gesteld, dat wij voor iedere dag, dat de woning op de veilingssites blijft staan en de verzochte rectificatie niet is geplaatst wij in rechte met terugwerkende kracht een boete zullen vorderen van Van Putten Van Apeldoorn Notarissen in casu van Nimbo Dos B.V. Er wordt echter niets uitgedaan op onze sommaties.

Tenslotte hebben wij medegedeeld, dat wij inmiddels een dagvaardingsprocedure hadden opgestart tegen V.N.I. Enschede B.V. vanwege haar fraude en bedrog inzake tal van onrechtmatige beslagleggingen.

(Bijzondere) Veilingvoorwaarden

24. Op 23 augustus 2012 komen tot onze grote frustratie en schrik de Bijzondere veilingvoorwaarden (**produktie 21**) via e-mail binnen, welke nadien tevens per post door ons worden ontvangen.
25. In een telefoongesprek d.d. 24 augustus 2012 heeft Hofs-Akkermans de notaris vervolgens nogmaals gewezen op de schendingen met betrekking tot de wetsartikelen 514 Rv. en 515 Rv. en tevens gesteld, dat afgezien van alle andere redenen de veiling daardoor reeds geen doorgang kon vinden. Uitleg inzake deze wetsartikelen was al gegeven tijdens de bespreking van 14 augustus 2012 en in de aangetekende brief d.d. 21 augustus 2012.

In de aangetekende brief van 24 augustus 2012 (**produktie 22**) hebben wij de uitleg inzake de bovengenoemde wetsartikelen nogmaals herhaald, dit op verzoek van de notaris zelf in het telefoongesprek van 24 augustus 2012, zoals in de brief is te lezen. Tevens hebben wij de fouten benoemd, die er in de (Bijzondere) Veilingvoorwaarden staan, dit als volgt (letterlijk citaat):

- a) *Op de eerste bladzijde vermeldt u, dat de openbare verkoop geschiedt ex artikel 514 Rv., waarvan dus geen sprake is. Opvallend is, dat u enerzijds stelt, dat dat artikel eigenlijk niet van belang is, hetgeen ook de mening van de door u geconsulteerde gerechtsdeurwaarder zou zijn, maar vervolgens wordt dit artikel prominent meerdere malen in een authentieke akte genoemd, hetgeen uw bewering tot een farce maakt.*
- b) *De genoemde onderhandse volmacht was niet bijgesloten.*
- c) *Het registergoed is niet bezwaard met een conservatoir beslag, zoals u meldt. In de aan u ter beschikking gestelde stukken heeft u kunnen constateren, dat het op 11 december 2003 gelegde conservatoir beslag reeds op 13 februari 2004 is overgegaan in een executoriaal beslag, dit op grond van het vonnis d.d. 30 januari 2004 van de voorzieningenrechter te Almelo. Tevens heeft u kunnen constateren, dat dit beslag op 18 maart 2004 op grond van wetsartikel 508 Rv. door gerechtsdeurwaarder Karin Wigger in opdracht van V.N.I. is overbetekend aan de beide hypotheekhouders, zijnde ING te Amsterdam en Rabobank te Amsterdam. Dat dit conservatoir beslag nooit is doorgehaald heeft te maken met de frauduleuze handelwijze van zowel V.N.I. als haar advocaat, waarmede u eveneens bekend bent gemaakt.*
- d) *Het is volslagen onmogelijk, dat zoals u stelt, het op 6 december 2010 gelegde executoriaal beslag op 13 april 2010 uitvoerbaar bij voorraad is verklaard. Het beslag is immers pas maanden na de datum van het vonnis als zelfstandig beslag gelegd. Bovendien zal een rechter nooit en te nimmer een beslag uitvoerbaar bij voorraad verklaren, maar alleen een vonnis of een arrest en dan ook nog alleen betreffende de zaken, die daarin (eventueel) verzocht zijn.*
Saillant detail: *de kantonrechter heeft zelfs de door V.N.I. verzochte beslagkosten niet toegewezen.*

- e) *De verkoper heeft geenszins de openbare verkoop van het registergoed gevorderd conform de wettelijke bepalingen, zoals u in de akte schrijft. De wettelijke bepalingen geven namelijk aan, dat er niet tot executoriale verkoop kan worden overgegaan, zolang de vordering niet is vereffend (zie daartoe wetsartikel 504 a Rv.)*
- f) *U kunt niet spreken over een vordering van de verkoper en ook niet stellen, dat de opeising niet tot betaling heeft geleid en dat er sprake is van verzuim. Uit de door u ontvangen berekening aan de zijde van B.Th.Hofs d.d. 26 mei 2010 blijkt overtuigend, dat deze van V.N.I. een aanzienlijk bedrag te vorderen heeft en niet andersom. Te duiden valt nogmaals, dat die berekening geheel en al en uitgebreid onderbouwd door deskundigen is opgesteld, dit geheel aan de hand van het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010.*
- g) *De akte is niet ondertekend door de verschenen persoon, zijnde mr.G.P.A.Stuyt, zoals onder het kopje **SLOT** van de akte wordt gesteld.*

26. Artikel 5 van de Verordening beroeps- en gedragscodes geeft aan, dat een notaris er niet aan mag meewerken dat jegens derden een onjuiste voorstelling van zaken wordt gegeven en dat in een akte dan ook niet met medeweten van de notaris een onjuist feit of een onjuiste verklaring mag worden opgenomen, welk artikel door mr. Benedek dus met voeten is getreden.

Let wel ! (Bijzondere) Veilingvoorwaarden betreffen dus een authentieke akte.

27. Daarop wordt er op 27 augustus 2012 wederom een exploot (**produktie 23**) uitgebracht, waarin mr. Benedek ingevolge wetsartikel 514 Rv. thans als veilende notaris wordt aangewezen. Afgezien van het feit, dat dit exploot in verband met de reeds op 4 september 2012 geplande executieveiling ingevolge de wettelijke regels veel te laat is uitgebracht bevat het bovendien wederom meerdere fouten, waardoor ook dit exploot ook overigens niet als rechtsgeldig kan worden aangemerkt.

De foutieve vermelding onder het kopje **AANGEZEGD** inzake het op 11 december 2003 gelegde conservatoir beslag, zoals eveneens geplaatst in het exploot van 24 juli 2012 (zie productie 6), wordt in het exploot van 27 augustus 2012 namelijk gehandhaafd. Bovendien wordt er een exploot bijgevoegd gedateerd 24 juli 2012, hetwelk wordt aangeduid als **ORIGINEEL(produktie 24)**, waarbij wordt voorgewend alsof dit het exploot is dat eerder op 24 juli 2012 aan B.Th.Hofs is verzonden. Daarvan is echter geen sprake. Het bij het exploot d.d. 27 augustus 2012 gevoegde exploot is gericht aan B.T.Hofs **en** H.M.S.Hofs-Akkermans tezamen, terwijl de exploten van 24 juli 2012 waren gericht aan B.T. Hofs en H.M.S.Hofs-Akkermans afzonderlijk. Ook wordt Hofs-Akkermans in het exploot van 27 augustus 2012 ten onrechte nog steeds als gerekwireerde aangeduid.

Het behoeft geen betoog, dat de o.a. door gerechtsdeurwaarder Groenewegen gecreëerde puinhopen steeds groter worden, hetgeen door mr. Benedek tegen beter weten in wordt gedoogd dan wel bewust "over het hoofd wordt gezien".

Executie kortgeding (executiegeschil)

28. Regelmatig is ons door mr. Benedek voorgehouden, dat de enige weg om een eventuele executoriale verkoop van de woning tegen te gaan het entameren van een executiegeschil was, waarin wij dan de aan hem geuite bezwaren konden verwoorden en het onheil van een gedwongen executoriale verkoop konden voorkomen, omdat hij naar zijn zeggen niet anders kon dan de opdracht van V.N.I. dan wel mr. Naus uitvoeren vanwege zijn ministerieplicht.

Eenzovele malen hebben wij betoogd, dat een dergelijk kortgeding niet benodigd was, omdat mr. Benedek geen absolute ministerieplicht had en hij uit de door mr. Van Delft, ons en mr. Van der Veen aangereikte informatie zeer eenvoudig en zonder diepgaand onderzoek had kunnen constateren, dat een veiling van onze woning niet rechtmatig kon geschieden en misbruik van bevoegdheid zou opleveren. Tevens hebben wij aan de notaris meerdere malen benadrukt, dat ook V.N.I. en haar advocaat er zeer goed van op de hoogte waren, dat er vanwege vele redenen geen rechtsgeldige executoriale verkoop kon plaatsvinden, maar de dreiging daarmee gebruikten om ons tot afspraken inzake betalingen te dwingen. Ook de aanvankelijke opstelling van mr. Benedek zelf, zoals zijn bewering dat hij alle stukken had bestudeerd dan wel zou bestuderen, zijn mededeling in diverse telefoongesprekken en tijdens de bespreking van 14 augustus 2012, dat hij er eigenlijk niets voor voelde de woning te veilen, de voorlegging van de casus aan de KNB, het betreffende stuk dus door Hofs-Akkermans op zijn verzoek is opgesteld, heeft bij ons het gerechtvaardigd vertrouwen opgewekt, dat hij de opdracht zou teruggeven aan V.N.I. Zijn latere ambivalente houding en steeds wisselende uitspraken inzake zijn ministerieplicht en zijn onmogelijkheid om te weigeren hetgeen mr. Naus hem opdroeg doen daar niet aan af.

29. Omdat de veilingdatum met rasse schreden naderde en notaris Benedek niet meer van zijn voornemen tot veiling was af te brengen hebben wij op advies van mr. Van der Veen en mr. Pieper toch maar besloten een executiekortgeding te entameren, hoewel wij behalve dat wij de overtuiging hadden, dat dit executiegeschil niet benodigd was, ook grote vrees hadden voor wederom abominabel werk van de rechterlijke macht. Dit in verband met het onvoorstelbare broddelwerk in de litigieuze kwestie van reeds vele rechters, zowel in kortgedingprocedures, bodemprocedures en hoger beroep procedures betreffende zowel B.Th.Hofs als zijn zoon R.T.B.Hofs. Onze zorgen dienaangaande hebben wij zowel telefonisch als schriftelijk aan mr. Benedek medegedeeld.
30. Mr. Van der Veen is er volgens zijn zeggen met heel veel moeite in geslaagd dit executiekortgeding te regelen voor vrijdagmorgen 31 augustus 2012 om 9.30 uur bij de rechtbank te Almelo en hij heeft de betreffende dagvaarding nog op tijd kunnen uitbrengen.
31. Zowel de heer P. Silderhuis van V.N.I. (in een telefoongesprek van met Hofs-Akkermans op 28 augustus 2012) als mr. Naus hadden echter aangegeven niet op de uitkomst van het executiekortgeding te willen wachten. Daarom hebben wij op 27 augustus 2012 een email aan mr. Naus gestuurd (**produktie 25**). Dit ook op aandringen van onze twee dochters, die hoewel ook zij via het bestuderen van de relevante stukken hadden geconstateerd, dat hun vader geen enkele schuld had aan V.N.I., doodsbang waren, dat hun ouders op hun oude dag op straat zouden komen te staan, dit ook nog eens met een grote restschuld, omdat onze woning bij een gedwongen verkoop niet eens voldoende zou opbrengen om de hypotheekschuld aan de Rabobank te voldoen, waardoor een leven van bittere armoede zou zijn gewaarborgd.
Inmiddels hadden wij overigens reeds contact opgenomen met het maatschappelijk werk en andere instanties teneinde nadat onze bezittingen geveild zouden zijn een woning te kunnen huren, hetgeen echter vanwege de korte termijn alleen in de particuliere sector mogelijk was, dit tegen een hoge huur, die wij met geen mogelijkheid zouden kunnen betalen.

32. In de e-mail aan mr. Naus van 27 augustus 2012 staat o.a. het volgende (letterlijk citaat):

“Wij zijn en blijven van mening, dat wij niets aan V.N.I. verschuldigd zijn, omdat er door de kantonrechter vele juridische misslagen zijn gemaakt, het vonnis van 13 april 2010 niet executabel is en bovendien nietig, de vereiste exploitatie niet zijn uitgebracht dan wel niet rechtsgeldig zijn uitgebracht en de relevante authentieke akten bovendien bol staan van de fouten. Ook zijn wij van mening, dat het nog enige tijd wachten op een uitspraak van het gerechtshof te Arnhem in de hoger beroep procedure geen enkel nadeel voor V.N.I. zal opleveren.

Hoe dit ook zij, nu de notaris ondanks alle bewijsvoering, dat hij de opdracht aan V.N.I. dient te retourneren, meerdere malen zowel schriftelijk als mondeling aan ons heeft bevestigd, dat hij slechts doet hetgeen u hem opdraagt (en dat is veilen op 4 september a.s.), maar hij ons tevens nadrukkelijk aanraadt om het initiatief tot een bespreking met u en V.N.I. te nemen, zit er niets anders voor ons op om toch met u en V.N.I. om de tafel te gaan teneinde een oplossing te bereiken, anders zijn wij onze woning kwijt, hetgeen een onvoorstelbaar leed is, met name nu mijn echtgenoot door de hele toestand een ernstige burn-out heeft. Op korte termijn is er ook geen huisvesting te verkrijgen, hetgeen wij al hebben uitgezocht, en komen wij dus op straat te staan. Voorspelbaar is bovendien, dat ook uw cliënte V.N.I. met een gedwongen verkoop weinig tot niets opschiet, omdat de woning nadat alle preferente schulden zijn voldaan, geen verhaal biedt en er achteraf dan zal blijken, dat er misbruik van bevoegdheid is gemaakt”.

33. Op 29 augustus 2012 (**produktie 26**) reageert mr. Naus via mr. Van der Veen op de bovengenoemde e-mail. Daarin wordt door mr. Naus gemeld, dat zijn cliënte als eis heeft gesteld, dat wij een bedrag van € 50.000,- ineens aan V.N.I. betalen en verder een bedrag van € 75.000,- in maandelijkse termijnen van € 1.500,-, dit met de dreiging de woning alsnog executoriaal te verkopen, wanneer er aan de maandelijkse termijnen op enig moment niet wordt voldaan. Verder worden er tal van eisen en voorwaarden gesteld op andere vlakken, de inhoud waarvan voor zich spreekt. Het behoeft geen betoog, dat met name de eisen om onherroepelijk afstand te doen van alle aanspraken op notariskantoor Van Putten Van Apeldoorn, op deurwaarderskantoor Groenewegen en op advocatenkantoor Poelmann van den Broek en de eis nieuwe procedures, zowel civiel, tuchtrechtelijk of anderszins, achterwege te laten onethisch en in strijd met alle rechtsnormen zijn.
34. Wij besluiten dan ook op dit “voorstel” niet meer te reageren en de gang van zaken af te wachten, dit vanzelfsprekend met angst en beven. Op 29 augustus 2012 meldt mr. Benedek in een telefoongesprek tussen hem en Hofs-Akkermans o.a., dit nadat deze laatste hem het voorstel van V.N.I. uit de doeken heeft gedaan, dat hij het een prima idee vindt, dat er daarbij ook als voorwaarde is gesteld, dat akties tegen o.a. Van Putten Van Apeldoorn dienen uit te blijven en dat hij mr. Naus dit ook zal berichten. Het betreffende voorstel van V.N.I. per e-mail van 29 augustus 2012 wordt zoals besproken tussen Hofs-Akkermans en mr. Benedek aan hem gemaïld (**produktie 27**).
35. Spraakmakend was vervolgens, dat V.N.I. via haar advocaat op 30 augustus 2012 per e-mail (**produktie28**) liet weten, dat het op 31 augustus geplande executiegeschil zinloos was. Deze stelling bewijst volgens ons onomstotelijk, dat V.N.I. nooit van plan is geweest om de woning daadwerkelijk te laten veilen, omdat zij zeer goed wist, dat dit misbruik van bevoegdheid zou opleveren en wij bovendien niet zouden ophouden de gang van zaken aan de kaak te stellen, hoe moeilijk dit voor ons door de dan ontstane situatie ook zou zijn geweest. V.N.I. (mr. Naus) heeft ons met hulp en ondersteuning van mr. Benedek gedurende enkele maanden op

een volstrekt onacceptabele manier onder druk gezet om geheel ten onrechte tot (aanzienlijke) betalingen aan V.N.I. over te gaan en tevens toezeggingen dienaangaande voor de toekomst te doen.

36. Enkele uren later op 30 augustus 2012 kwam de mededeling van de advocaat van V.N.I. aan onze advocaat (**productie 29**), dat de executieveiling d.d. 4 september 2012 GEEN doorgang zou vinden, dit met het dringende verzoek per omgaande te bevestigen, dat het kort geding op 31 augustus 2012 zou worden afgezegd. Op vrijdag 31 augustus 2012 constateerden wij om 10.00 uur, dat de veiling vervallen was (**productie 30**).

Arrest van het gerechtshof te Arnhem

37. Op 2 oktober 2012 (**productie 31**) heeft het hof uitspraak gedaan in de hoger beroep procedure, dit naar aanleiding van de memorie van grieven van B.Th.Hofs d.d. 3 november 2010. In deze uitspraak worden zowel de tussenvonnissen van de kantonrechter d.d. 19 mei 2009 en 17 november 2009 als het eindvonnis d.d. 13 april 2010 vernietigd.
38. In zijn memorie van grieven had B.Th.Hofs 52 grieven opgevoerd. Het hof heeft echter slechts grief 10 behandeld, dit overigens zeer uitgebreid, daarbij in r.o. 3.23 stellend, dat Hofs sr. bij behandeling van de overige grieven geen belang had, er daarbij naar aannemelijk is vanuit gaande, dat Hofs sr. sowieso geen betalingsverplichtingen aan V.N.I. had. Bij behandeling van de overige grieven zou echter gebleken zijn, dit uit correspondentie en stukken voorafgaande aan het sluiten van de huurovereenkomst en uit getuigenverklaringen van beide partijen ten overstaan van de kantonrechter op 13 november en 15 december 2006, dat Hofs sr. nooit de huurder van het pand van V.N.I. is geweest.
39. In grief 10 had B.Th.Hofs (kortgezegd) betoogd, dat de kantonrechter een foutieve uitleg aan wetsartikel 6:159 BW heeft gegeven door te stellen, dat dit artikel een akte eist, die tot onderwerp heeft de rechten en verplichtingen uit de huurovereenkomst van Xenon Computers V.o.f. over te dragen aan Xenon Webstore B.V. en dat een akte waarin de overdracht van het bedrijf als zodanig wordt geregeld niet voldoende is.

In r.o. 3.6 stelt het Hof, dat aan de artikel 6:159 BW voor contractsovername geëiste akte niet steeds de eis kan worden gesteld, dat daarin de over te dragen overeenkomst specifiek en met zoveel woorden wordt aangeduid, maar of die eis kan worden gesteld afhangt van de omstandigheden van het geval.

In de rechtsoverwegingen 3.7 t/m 3.9 stelt het hof, dat de vier akten van bedrijfsoverdracht ingevolge wetsartikel 6:159 BW als productie 22 door Hofs sr. zijn overgelegd bij zijn conclusie van dupliek van 3 februari 2009 en geeft het uitleg inzake de inhoud van die akten en hetgeen dat in het onderhavige geval betekent met tenslotte de conclusie, dat grief 10 van Hofs sr. slaagt.

In de volgende rechtsoverwegingen (3.11 t/m 3.19) duidt het Hof zeer uitgebreid al hetgeen zowel B.Th.Hofs als zijn zoon in hun processtukken hebben aangevoerd ten bewijze, dat V.N.I. door haar handelwijze en de aan het bedrijf Xenon Webstore B.V. gerichte correspondentie stilzwijgend met de overname van de huurovereenkomst heeft ingestemd en stelt het in r.o. 3.23 tenslotte dus, dat Xenon Webstore B.V. in elk geval vanaf 15 oktober 2002 dan wel 4 november 2002 als huurster van het bedrijfspand van V.N.I. moet worden aangemerkt. Dit oordeel komt overeen met het oordeel van de kantonrechter in haar vonnis d.d. 24 april 2007 ten aanzien van onze zoon R.T.B.Hofs, zoals reeds gesteld onder punt 4. Te duiden valt, dat de beide procedures op een gegeven moment afzonderlijk zijn voortgezet, maar in de kern over dezelfde zaken ging.

40. Wij stellen, dat wij zowel in de brief van 2 januari 2012 aan de heren Van Delft en Dijkstra als in de brief van 25 april 2012 (zie productie 4) aan mr. Dijkstra uitgebreid zijn ingegaan op o.a. de kapitale juridische misslag van de kantonrechter in haar tussenvonnis van 19 mei 2009 inzake het wetsartikel 6:159 BW, welke brieven mr. Benedek integraal van mr. Van Delft heeft ontvangen.

In onze brief van 17 juli 2012 aan mr. Benedek zelf is de foutieve interpretatie van wetsartikel 6:159 BW wederom genoemd en in de brief van 26 juli 2012 hebben wij onder het kopje Juridische misslagen in het tussenvonnis van 19 mei 2009 onder e) zeer uitgebreid de foutieve uitleg inzake wetsartikel 6:159 BW door de kantonrechter geduid.

Tenslotte hebben wij daar als conclusie vermeld:

“Omdat de kantonrechter de inhoud van art. 6:159 BW in haar vonnis d.d. 19 mei 2009 foutief heeft geïnterpreteerd, is zij dientengevolge ook tot de verkeerde conclusie gekomen, dat Xenon Computers V.o.f. en haar vennoten gehouden zijn de verplichtingen voortvloeiend uit de huurovereenkomst te voldoen !!”

Het is volstrekt onaannemelijk, dat mr. Benedek als jurist de uitgebreide en zeer duidelijke verhandelingen inzake wetsartikel 6:159 BW en al hetgeen dienaangaande door de beide heren Hofs als bewijsvoering is overgelegd, niet begrepen heeft en niet de conclusie heeft kunnen trekken, dat B.Th.Hofs in het vonnis d.d. 13 april 2010 ten onrechte tot betaling van achterstallige huurpenningen en overige bedragen is veroordeeld.

KNB en NJB

41. In het onder punt 20 genoemde document (met 14 bijlagen), dat dus door mr. Benedek voor advies aan de KNB zou zijn doorgestuurd, wordt onder het kopje juridische misslagen eveneens de kapitale fout van de kantonrechter inzake de interpretatie van wetsartikel 6:159 BW in haar tussenvonnis van 19 mei 2009 uitgebreid uit de doeken gedaan, maar ook haar totaal andere oordeel daaromtrent in haar eindvonnis d.d. 24 april 2007 ten aanzien van zoon R.T.B.Hofs. Als aanvulling daarop is er in het document nog gemeld, dat het gerechtshof te Arnhem in zijn arrest d.d. 10 juni 2008 ten onrechte had beweerd, dat de betreffende akten niet aanwezig waren, terwijl deze zich wel degelijk reeds in het dossier bevonden, aan de kantonrechter toegestuurd met een akte d.d. 3 oktober 2006.
42. Wij stellen in de eerste plaats, dat het betreffende stuk waarschijnlijk helemaal niet door het NJB (Notarieel Juridisch Bureau) van de KNB is bestudeerd, dit ondanks de bewering van mr. Benedek, dat dit wel is gebeurd. Het is namelijk volstrekt ongeloofwaardig, dat juristen van het NJB na bestudering van alle feiten in het betreffende document toch aan mr. Benedek het advies gegeven zouden hebben door te gaan met de executie. Nadrukkelijke wijzen wij erop, dat het document niet alleen ging om schending door de kantonrechter van wetsartikel 6:159 BW, maar om tal van andere onomstotelijk vaststaande zeer ernstige feiten, die een gedwongen verkoop van onze woning in de weg stonden, ook al zijn de grieven daaromtrent in de Memorie van Grieven door het Hof niet behandeld.
43. Hoe dit ook zij, het maakt de verantwoordelijkheid van mr. Benedek niet anders net zomin als het persbericht, dat de KNB op 3 september 2012 heeft doen uitgaan. In dit persbericht schrijft de KNB onder het kopje **Notaris niet onjuist gehandeld:**

De KNB is bekend met deze specifieke executieveiling en het Notarieel Juridisch Bureau van de beroepsorganisatie heeft Benedek hier ook diverse malen in geadviseerd. Bij eerdere

executieproblemen zijn de bewoners in door hen aangespannen tuchtrecht- en civiele procedures in alle instanties (tot en met de Hoge Raad) in het ongelijk gesteld. Ook in deze executiezaak is niet gebleken dat Benedek juridisch of tuchtrechtelijk onjuist heeft gehandeld. Hoewel de KNB beseft dat executieprocedures in het algemeen veel leed veroorzaken, distantieert de beroepsorganisatie zich dan ook van deze negatieve publiciteitscampagnes jegens Benedek.

44. Het hoeft geen betoog, dat de KNB dit bericht alleen maar heeft uitgebracht om mr. Benedek en met name de beroepsgroep te beschermen en ook haar falen inzake het (eventuele) advies aan mr. Benedek te verdoezelen. De door de KNB in het persbericht geduide eerdere executieproblemen hebben inderdaad bestaan. Tevens is het juist, dat wij een tuchtrechtprocedure tegen de betreffende notaris hebben verloren en ook dat wij tot aan de Hoge Raad in het ongelijk zijn gesteld, dit ten gunste van ING.

De betreffende Amsterdamse notaris is echter ten onrechte in het gelijk gesteld, dit door tal van fouten tijdens de behandeling van de zaak door zowel de Kamer van Toezicht over de Notarissen en Kandidaat-notarissen alsook door het Gerechtshof te Amsterdam. Inmiddels is er een procedure in voorbereiding tegen het bedrijf waar de betreffende notaris werkt en eveneens tegen haar opdrachtgever ING vanwege tegen ons begane tal van onrechtmatige daden in de zaak ING/Hofs c.s. Net als in de zaken V.N.I./Hofs sr. en V.N.I./Hofs jr. zijn er in die zaak zowel door een rechtbank als door een gerechtshof zeer ernstige juridische misslagen begaan. Vanwege vervolgens onvoorstelbaar broddelwerk van zowel een A.G. van de Hoge Raad als van de Hoge Raad zelf, hebben wij de zaak verloren, dit ondanks onzerzijds een kundige cassatiedagvaarding (met latere "Borgersbrief"). Daarbij heeft de Hoge Raad er over onze rug voor gezorgd, dat ING ten onrechte ettelijke tonnen aan euro's (of een deel daarvan) niet aan ons hoeft terug te betalen en daartoe ook nooit meer kan worden veroordeeld, omdat het betreffende arrest van het Hof in kracht van gewijsde is gegaan en er thans geen rechtsmiddel meer openstaat.

Zeer onlangs hebben wij dan ook een verzoekschrift met vele klachten over de gang van zaken ingediend bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM).

45. Desnoods zullen wij een dagvaarding tegen de Nederlandse Staat uitbrengen op grond van onrechtmatige daad ingevolge wetsartikel 6:162 BW vanwege onrechtmatige rechtspraak, bestaande uit rechtsweigering en zeer ernstige juridische misslagen tot in de hoogste instantie. Door rechtsgeleerden wordt echter regelmatig gesteld, dat het zeer moeilijk is om van de overheid schadevergoeding te verkrijgen vanwege onrechtmatige rechtspraak, waarbij als enige mogelijkheid wordt verwezen naar hetgeen de Hoge Raad heeft gesteld in de volgende uitspraak: **NJ 1972, 137 in 1971**, inhoudende, dat de overheid wel tot schadevergoeding dient over te gaan, wanneer er bij de voorbereiding van de beslissingen sprake is van een grove veronachtzaming van fundamentele rechtsbeginselen, zodat er van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak geen sprake is geweest.
46. Tenslotte willen wij nog benadrukken, dat notaris Benedek in het onderhavige geval extra zorgvuldig te werk had moeten gaan. Het betrof immers een beslag-executieveiling, waarbij er geen enkele mogelijkheid voor potentiële kopers bestond om een onderhandse bieding te doen, waardoor het ten eerste waarschijnlijk was, dat onze woning zou zijn verkocht met een extra vermogensverlies, zeker wanneer het zoals in ons geval om een kapitale woning gaat, waarop op de veiling via een luchtfoto moet worden geboden.

Ook via de veilingssite was er geen enkel informatie van mr. Benedek te bekomen. Als behandelaar werd daar de **afdeling veilingen** genoemd en het daar genoemde telefoonnummer (0318) 68 56 20 was van een notaris, die helemaal niet bij de zaak betrokken was geweest en overigens in zijn werk ook niets met veilingen van doen heeft. Mr. Benedek is tijdens de periode, dat de woning op de websites stond ook nog eens een paar weken met vakantie geweest. Het behoeft geen betoog, dat er zodoende helemaal niemand met Hofs c.s. contact heeft opgenomen voor een bezichtiging of anderszins en dat die situatie zeer onvoordelig zou zijn voor de veilingopbrengst. Ook het feit, dat de veiling midden in de vakantietijd zou plaatsvinden, vlak voor de verkiezingen en tijdens de grootste economische crisis van de laatste 80 jaar, zou vanzelfsprekend uitermate nadelig voor ons hebben uitgepakt.

Een beslag-executieveiling vindt overigens slechts bij grote uitzondering plaats. Wij hebben op de veilingssites geconstateerd, dat er bij de laatste drie veilingen van de Vastgoedveiling Twente/Achterhoek (en dit zal bij andere veilingen niet anders zijn) sprake was van drie beslag-executieveilingen, terwijl er ca. 100 objecten werden genoemd, die dus vrijwel alle betrekking hadden op veilingen door een hypotheekhouder.

47. Onze goede naam is door het plaatsen van de meerdere advertenties en de aankondiging van de (onrechtmatige) gedwongen verkoop in ernstige mate aangetast. Dit met name omdat het hier ging om de aankondiging van een dus bijna niet voorkomende beslag-executie, waarbij er veel eerder dan bij een veiling door een hypotheekhouder door mensen de conclusie wordt getrokken, dat het hier om notoire wanbetalers gaat, die zijn geconfronteerd met een executorialie titel, zijnde een vonnis of een arrest. Bij executie door een hypotheekhouder hebben de meeste mensen begrip voor de situatie, die hen zelf ook kan overkomen, dat er bijv. door scheiding of werkeloosheid of om een andere reden de rente en/of aflossing niet meer betaald kunnen worden.
48. Ook anderszins hebben wij veel last gehad van de dreigende gedwongen verkoop. Zo konden wij vanwege het plaatsen van de advertentie op 4 augustus 2012 een aan de kleinkinderen beloofde camping-vakantie niet door laten gaan, omdat wij vreesden voor ongewenst bezoek rond het huis bij afwezigheid. In het telefoongesprek met mr. Stuyt d.d. 24 juli 2012 heeft Hofs-Akkermans hem daar reeds op gewezen en hem dringend verzocht de advertentie op 4 augustus a.s. niet te plaatsen met het argument, dat dat wel tot begin oktober 2012 kon wachten nu V.N.I. het beslag reeds negen jaren geleden op onze woning had gelegd en sindsdien meerdere aankondigingen en pogingen had gedaan de woning te laten veilen, hetgeen zowel mr. Stuyt als mr. Benedek overigens reeds bekend was. Mr. Stuyt gaf echter aan, dat de advertentie hoe dan ook op 4 augustus a.s. geplaatst zou worden. Begin september 2012 kon Hofs-Akkermans door de dreigende veiling evenmin deelnemen aan een in Craven Arms (Engeland) bij haar broer geplande reünie van 5 dagen van alle zussen en schoonzussen, de reis er naartoe was reeds betaald en moesten we bovendien verschillende familiefestjes afzeggen, etc. etc. Hofs-Akkermans heeft door de hele toestand een paniekstoornis ontwikkeld, dit mede vanwege de vele exploten, deurwaardersbezoek, zeer belastende e-mails en poststukken, telefonades, vragen van bekenden, familie en burens, etc. Ook werd er door de ontvanger van de Belastingdienst gebeld, dat er beslag op de woning zou worden gelegd, omdat zij na de veiling verzekerd wilden zijn van betaling van nog van ons te innen IB/PVV (waarvan de betalingstermijn overigens nog niet verstreken was), dit voordat V.N.I. geld zou ontvangen.
Hofs-Akkermans slijkt thans medicijnen om nog enigszins te kunnen functioneren. B.Th.Hofs lijdt aan depressie en burn-out. Indien gewenst kan er een doktersverklaring worden overgelegd.

Bewijsaanbod

Voor zover u edelachtbare rechter van mening bent, dat in de onderhavige procedure plaats is voor nadere bewijsvoering dan wel deze verlangd wordt, bieden wij aan al onze stellingen met alle middelen rechtens te bewijzen zonder hiermede geacht te willen worden bewijslast te hebben aanvaard, die rechtens niet op ons rust. Met name wensen wij als getuige te laten horen onze zoon R.T.B.Hofs en de heren P.T.A.Benedek en G.Stuyt van Van Putten Van Apeldoorn Notarissen te Ede.

Wij benadrukken, dat al hetgeen in deze procedure inzake telefoongesprekken is geciteerd kan worden gecontroleerd, omdat al deze gesprekken door ons zijn opgenomen, dit met medeweten van de heren Benedek en Stuyt.

MITSDIEN:

Het uwe edelachtbare heer/vrouw Kantonrechter moge behagen, bij vonnis vast te stellen, dat:

- a) mr. Benedek valsheid in geschrifte heeft gepleegd ingevolge wetsartikel 225 Wetboek van Strafrecht door voor te wenden alsof de brief van 26 juni 2012 door hem was opgesteld;
- b) mr. Benedek eerst in het exploit van op 27 augustus 2012 officieel als notaris is benoemd en het daarmee is komen vast te staan, dat hij door zijn handelwijze daaraan voorafgaande meerdere rechts- en wetsregels heeft overtreden door reeds over te gaan tot het plaatsen van de advertenties en het publiceren van de veilingdatum;
- c) mr. Benedek op grond van alle van mr. Van Delft ontvangen stukken en nadien van ons dan wel van mr. Van der Veen ontvangen correspondentie en stukken en nadere mondelinge en telefonische toelichtingen had moeten concluderen, dat de veiling van onze woning misbruik van bevoegdheid zou betekenen met tevens het ontstaan van een noodtoestand voor ons en daarom de opdracht tot executoriale verkoop van onze woning aan de opdrachtgever had moeten retourneren;
- d) mr. Benedek door zijn communicatie en handelwijze bij ons aanvankelijk het gerechtvaardigde vertrouwen heeft opgewekt, dat hij niet zou overgaan tot de executoriale verkoop van onze woning en de opdracht zou teruggeven aan V.N.I.;
- e) mr. Benedek had moeten signaleren dat er in meerdere authentieke akten, zoals van gerechtsdeurwaarder Groenewegen, foutieve gegevens stonden vermeld;
- f) mr. Benedek wederom valsheid in geschrifte heeft gepleegd door in een authentieke akte, zijnde de (Bijzondere) Veilingvoorwaarden foutieve gegevens op te nemen en bovendien de daarin genoemde stukken niet heeft bijgesloten;
- g) mr. Benedek zich ten onrechte sterk heeft gemaakt om een gesprek te laten plaatsvinden tussen V.N.I. (haar advocaat) en ons, terwijl hij bij voorbaat wist, dat er dan door ons betalingstoezeggingen aan V.N.I. moesten worden gedaan, dit onder dreiging van de veiling van onze woning;
- h) mr. Benedek meerdere malen heeft aangedrongen op het entameren van een executiegeschil, hetgeen ten onrechte was omdat hij ervan op de hoogte was dan wel kon zijn, dat dit executiegeschil niet benodigd was, waartoe hij meer dan voldoende bewijsvoering tot zijn beschikking had;

- i) mr. Benedek ten onrechte de handelwijze van V.N.I. (en haar advocaat) ons beperkingen op te leggen met betrekking tot het voeren van procedures tegen diverse partijen heeft goedgekeurd en mr. Naus daaromtrent zelfs een compliment heeft geven.

Het uwe edelachtbare heer/vrouwe Kantonrechter moge behagen, bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad de volgende eisen te honoreren:

Eisen:

- Nimbo Dos B.V. uitvoerbaar bij voorraad te veroordelen tot betaling aan ons van een bedrag van € 8.455,80 vanwege de werkzaamheden, die wij hebben moeten verrichten om de executoriale verkoop tegen te houden, terwijl mr. Benedek reeds uit de door hem van mr. Van Delft ontvangen stukken direct had moeten concluderen, dat hij zijn ministerieplicht niet hoefde te vervullen, dit op grond van lid 2 van wetsartikel 21 van de WNA.
In dit bedrag zijn de kosten van mr. Van der Veen inzake zijn correspondentie en contacten begrepen. Bijgaand een overzicht van de in deze gemaakte kosten (**produktie 32**).
- Nimbo Dos B.V. uitvoerbaar bij voorraad te veroordelen tot betaling aan ons van een bedrag van € 15.000,-- aan smartengeld ingevolge wetsartikel 106 BW 6 lid 1.
Door de handelwijze van mr. Benedek is ons leven maandenlang verstoord geweest en hebben wij zeer veel leed, spanning, stress en frustraties ondervonden, alsook is onze goede naam beschadigd, dit alles zoals reeds onderbouwd onder de punten punt 47 en 48 van deze dagvaarding. Te duiden valt ook, dat wij bejaarde mensen zijn van resp. 76 en 70 jaar en dat wij beiden een leven lang (samen 80 jaren) voor ons mooie bezit hebben gewerkt, dit zonder exorbitante salarissen te verdienen.
- Nimbo Dos B.V. uitvoerbaar bij voorraad te veroordelen tot de kosten van de door mr. Van der Veen op 30 augustus 2012 opgestelde dagvaarding (**produktie 33**) inzake het op 31 augustus 2012 plaats te vinden kortgeding, zijnde het griffierecht van € 267,--, exploitkosten t.b.v. € 87,93 en advocaatkosten ten bedrage van € 950,--. Wij verzoeken de rechtbank ons de werkelijk gemaakte advocaatkosten toe te wijzen, dit vanwege de bijzondere omstandigheden, en de advocaatkosten niet te berekenen met toepassing van het liquidatietarief. Door toedoen van en op aandringen van mr. Benedek hebben wij immers uiteindelijk met de rug tegen de muur besloten dit nodeloze executiegeschil te entameren.
- Nimbo Dos B.V. te veroordelen tot de kosten van deze procedure, dit eveneens uitvoerbaar bij voorraad.

B.Th.Hofs

H.M.S.Hofs-Akkermans